

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofemte årgången

19 april 2022

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2022/C 165/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2022/C 165/02	Förenade målen C-143/20 och C-213/20: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie – Polen) – A mot O (C-143/20), G. W., E. S. mot A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A. (C-213/20) (Begäran om förhandsavgörande – Frihet att tillhandahålla tjänster – Direkt livförsäkring – Livförsäkringsavtal med rörligt kapital som är anknutna till investeringsfonder kallade "unit-linked" – Direktiv 2002/83/EG – Artikel 36 – Direktiv 2002/92/EG – Artikel 12.3 – Skyldighet att lämna information innan ett avtal ingås – Information om vilka fondtillgångar som ingår i ett fondförsäkringsavtal ("unit-linked") – Tillämpningsområde – Räckvidd – Direktiv 2005/29/EG – Artikel 7 – Otillbörliga handelsmetoder – Vilseledande underlåtenhet)	2
2022/C 165/03	Mål C-160/20: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 22 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Rotterdam – Nederländerna) – Stichting Rookpreventie Jeugd m.fl. mot Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2014/40/EU – Tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror – Varor som inte iakttar de högsta utsläppsnivåerna – Förbud mot utsläppande på marknaden – Mätmetod – Cigaretter med filter som har mikrohål för ventilation – Mätning av utsläpp på grundval av ISO-standarder – Standarder som inte har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning – Förenlighet med de krav på offentliggörande som föreskrivs i artikel 297.1 FEUF, jämförd med rättssäkerhetsprincipen – Förenlighet med insynsprincipen)	3

2022/C 165/04	Mål C-175/20: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Administratīvā apgabaltiesa – Lettland) – "SS" SIA mot Valsts ieņēmumu dienests (Begäran om förhandsavgörande – Skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter – Förordning (EU) 2016/679 – Artikel 2 – Tillämpningsområde – Artikel 4 – Begreppet "behandling" – Artikel 5 – Principer för behandling av personuppgifter – Ändamålsbegränsning – Uppgiftsminimering – Artikel 6 – Laglig behandling av personuppgifter – Behandling som är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse som utförs av den personuppgiftsansvarige – Behandling som är nödvändig för att uppfylla en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige – Artikel 23 – Begränsningar – Behandling av uppgifter för skatteändamål – Begäran om utlämnande av uppgifter i internetannonser för försäljning av fordon – Proportionalitet)	5
2022/C 165/05	Mål C-226/20 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 24 februari 2022 – Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL mot Europeiska kommissionen, HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade (Överklagande – Dumpning – Import av varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Brasilien, Iran, Ryssland, Serbien och Ukraina – Avslutande av undersökningen avseende import med ursprung i Serbien – Fastställande av skada – Samlad bedömning av verkningarna av import från mer än ett tredjeland – Förordning (EU) 2016/1036 – Artikel 3.4 – Avslutande av förfarandet utan att åtgärder införs – Artikel 9.2 – Importen är "försumbar" – Minimitröskelvärde – Europeiska kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning)	6
2022/C 165/06	Mål C-257/20: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Varhoven administrativen sad – Bulgarien) – "Viva Telecom Bulgaria" EOOD mot Direktor na Direksia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia (Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Källskatt på fiktiv ränta på ett räntefritt lån som ett utländskt moderbolag beviljat ett inhemskt dotterbolag – Direktiv 2003/49/EG – Betalning av ränta mellan närstående bolag i olika medlemsstater – Artikel 1.1 – Undantag från källskatt – Artikel 4.1 d – Undantag för vissa betalningar – Direktiv 2011/96/EU – Inkomstskatt för juridiska personer – Artikel 1.1 b – Utdelning av vinst från ett inhemskt dotterbolag till sitt utländska moderbolag – Artikel 5 – Undantag från källskatt – Direktiv 2008/7/EG – Kapitalanskaffning – Artikel 3 – Kapitaltillskott – Artikel 5.1 a – Undantag från indirekt skatt – Artiklarna 63 och 65 FEUF – Fri rörlighet för kapital – Beskattning av den fiktiva räntans bruttobelopp – Återvinningsförfarande för avdrag för lånekostnader och eventuell återbetalning – Särbehandling – Motivering – Välavvägd fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna – Effektiv skatteuppbörd – Bekämpning av skatteflykt)	6
2022/C 165/07	Mål C-262/20: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Rayonen sad Lukovit – Bulgarien) – VB mot Glavna direksia "Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto" (Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Arbetstidens förläggning – Direktiv 2003/88/EG – Artikel 8 – Artikel 12 a – Artiklarna 20 och 31 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Minskning av arbetstidens normala längd vid nattarbete i förhållande till arbetstidens normala längd vid dagarbete – Arbetstagare inom den offentliga sektorn och arbetstagare inom den privata sektorn – Likabehandling)	7
2022/C 165/08	Mål C-283/20: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal du travail francophone de Bruxelles – Belgien) – CO m.fl. mot MJ, Europeiska kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, Europeiska unionens råd, Eulex Kosovo (Begäran om förhandsavgörande – Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik (Gusp) – Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo (Eulex Kosovo) – Gemensam åtgärd 2008/124/Gusp – Artikel 8.3 och 8.5, artikel 9.3 och artikel 10.3 – Eulex Kosovos ställning av personalens arbetsgivare – Artikel 16.5 – Subrogationsverkan)	8
2022/C 165/09	Mål C-290/20: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Satversmes tiesa – Lettland) – "Latvijas Gāze" AS (Begäran om förhandsavgörande – Den inre marknaden för naturgas – Direktiv 2009/73/EG – Artikel 2 led 3 – Begreppet överföring – Artikel 23 – Befogenhet att besluta om anslutning av lagringsanläggningar, anläggningar för återförgasning av flytande naturgas och industrikunder till överföringssystemet – Artikel 32.1 – Tredje parts tillträde till systemet – Fråga huruvida slutförbrukare får anslutas direkt till överföringssystemet för naturgas)	9

2022/C 165/10	Mål C-300/20: Domstolens dom (första avdelningen) av den 22 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Bund Naturschutz in Bayern e.V. mot Landkreis Rosenheim (Begäran om förhandsavgörande – Miljö – Direktiv 2001/42/EG – Miljökonsekvensbedömning av vissa planer och program – Artikel 2 a – Begreppet ”planer och program” – Artikel 3.2 a – Rättsakter som utarbetas för vissa sektorer och i vilka förutsättningarna anges för kommande tillstånd för projekt enligt bilagorna I och II till direktiv 2011/92/EU – Artikel 3.4 – Rättsakter i vilka ramen fastställs för kommande tillstånd för projekt – Förordning om landskapskydd antagen av en lokal myndighet)	10
2022/C 165/11	Mål C-364/20 P: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 24 februari 2022 – Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA och Cassandra Holding Company SIA / Gemensamma resolutionsnämnden och Europeiska centralbanken (Överklagande – Ekonomiska och monetära unionen – Bankunionen – Återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag – Gemensam resolutionsmekanism för kreditinstitut och vissa värdepappersföretag (SRM) – Förordning (EU) nr 806/2014 – Artikel 18 – Resolutionsförfarande – Förklaring från Europeiska centralbanken (ECB) om att en enhet fallerar eller sannolikt kommer att falla – Beslut av Gemensamma resolutionsnämnden att inte fastställa någon resolutionsordning – Aktieägare – Villkoret direkt berörd ej uppfyllt – Uppenbart att talan ska avvisas)	11
2022/C 165/12	Mål C-389/20: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Vigo – Spanien) – CJ mot Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (Begäran om förhandsavgörande – Likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet – Direktiv 79/7/EEG – Artikel 4.1 – Förbud mot diskriminering på grund av kön – Hushållsarbetare – Skydd vid arbetslöshet – Omfattas inte – Kvinnliga arbetstagare missgynnas särskilt – Berättigade socialpolitiska mål – Proportionalitet)	11
2022/C 165/13	Mål C-451/20: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Landesgericht Korneuburg – Österrike) – Airhelp Limited mot Austrian Airlines AG (Begäran om förhandsavgörande – Luftfart – Förordning (EG) nr 261/2004 – Artikel 3.1 – Tillämpningsområde – Flygning med direkt anslutande flygförbindelse från och till ett tredjeland – En enda bokning hos ett EG-lufttrafikföretag – Flygförbindelse inom en medlemsstat – Artikel 5.1 c iii och artikel 7 – Ombokningsflygningen är försenad – Beaktande av den faktiska ankomsttiden vad gäller rätten till kompensation)	12
2022/C 165/14	Mål C-452/20: Domstolens dom (första avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – PJ mot Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell’Economia e delle Finanze (Begäran om förhandsavgörande – Tillnärmning av lagstiftning – Direktiv 2014/40/EU – Artikel 23.3 – Världshälsoorganisationens konvention om tobakskontroll – Förbud att sälja tobaksvaror till underåriga – Sanktioner – Effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner – Skyldighet för försäljare av tobaksvaror att kontrollera köparnas ålder vid försäljning av tobaksvaror – Sanktionsavgift – Drift av en bar med tillstånd att sälja sådana varor – Indragning av verksamhetslicensen i 15 dagar – Proportionalitetsprincipen – Försiktighetsprincipen)	13
2022/C 165/15	Mål C-463/20: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d’État – Belgien) – Namur-Est Environnement ASBL mot Région wallonne (Begäran om förhandsavgörande – Miljö – Direktiv 2011/92/EU – Miljökonsekvensbedömning av vissa projekt – Direktiv 92/43/EEG – Bevarande av livsmiljöer – Gränsdragning mellan bedömnings- och tillståndsförfarandet enligt artikel 2 i direktiv 2011/92/EU i ett nationellt förfarande för undantag från artskyddsåtgärderna enligt direktiv 92/43/EEG – Begreppet tillstånd – Komplex beslutsprocess – Bedömningskyldighet – Materiell räckvidd – Det stadium av förfarandet då allmänheten ska garanteras att få delta i beslutsprocessen)	13

2022/C 165/16	Mål C-483/20: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 22 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Belgien) – XXXX mot Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Begäran om förhandsavgörande – Gemensam asylpolitik – Gemensamma förfaranden för beviljande eller återkallande av internationellt skydd – Direktiv 2013/32/EU – Artikel 33.2 a – Avvisning av en ansökan om internationellt skydd som ingetts i en medlemsstat av en tredjelandsmedborgare som beviljats flyktingstatus i en annan medlemsstat, medan denna tredjelandsmedborgares underåriga barn, som beviljats status som subsidiärt skyddsbehövande, uppehåller sig i den förstnämnda medlemsstaten – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artikel 7 – Rätt till respekt för familjelivet – Artikel 24 – Barnets bästa – Avvisningen av ansökan om internationellt skydd strider inte mot artiklarna 7 och 24 i stadgan om de grundläggande rättigheterna – Direktiv 2011/95/EU – Artikel 23.2 – Skyldighet för medlemsstaterna att se till att familjen till personer som beviljats internationellt skydd hålls samlad)	14
2022/C 165/17	Mål C-532/20: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel București – Rumänien) – Alstom Transport SA mot Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București och Swietelsky AG Linz – Sucursala București (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 92/13/EEG – Upphandlingsförfaranden för enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och telekommunikation – Artikel 1.1 och 1.3 – Tillgång till prövningsförfaranden – Artikel 2c – Tidsfrister för ansökan om prövning – Beräkning – Överklagande av ett beslut att tillåta en anbudsgivare att delta i förfarandet)	15
2022/C 165/18	Mål C-536/20: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litauen) – ”Tiketa” UAB mot M. S. (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2011/83/EG – Konsumentavtal – Begreppet näringsidkare – Informationskrav vid distansavtal – Krav på att erfordrad information ska lämnas på ett klart och begripligt språk och på ett varaktigt medium)	16
2022/C 165/19	Mål C-563/20: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Okręgowy w Warszawie – Polen) – ORLEN KolTrans sp. z o.o. mot Prezes Urzędu Transportu Kolejowego (Begäran om förhandsavgörande – Järnvägstransport – Direktiv 2001/14/EG – Artikel 4 – Förvaltarens beslut att fastställa avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur – Artikel 30.2 – Järnvägsföretagens rätt att överklaga förvaltningsbeslut – Artikel 30.6 – Domstolsprövning av regleringsorganets beslut)	17
2022/C 165/20	Mål C-582/20: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumänien) – SC Cridar Cons SRL mot Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca (Begäran om förhandsavgörande – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artiklarna 167 och 168 – Avdragsrätt – Nekande – Skatteundandragande – Bevisupptagning – Vilandeförklaring av handläggningen av en begäran om omprövning av ett beskattningsbeslut om nekad avdragsrätt i avvaktan på utgången i ett brottmålsförfarande – Medlemsstaternas processuella autonomi – Principen om skatteneutralitet – Rätten till god förvaltning – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna)	18
2022/C 165/21	Mål C-590/20: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 3 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Presidenza del Consiglio dei Ministri m.fl. mot UK m.fl. (Begäran om förhandsavgörande – Samordning av bestämmelserna i lagar och andra författningar om verksamhet som läkare – Direktiven 75/363/EEG och 82/76/EEG – Specialistläkarutbildning – Skälig ersättning – Tillämpning av direktiv 82/76/EEG på utbildningar som påbörjats före direktivets ikraftträdande och som fortlöper efter utgången av fristen för införlivande av detsamma)	19
2022/C 165/22	Mål C-605/20: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda mot Autoridade Tributária e Aduaneira (Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 2.1 c – Tillämplighet i tiden (ratione temporis) – Mervärdesskattepliktiga tjänster – Tillhandahållande av tjänster mot ersättning – Kriterier – Koncernförhållande – Tjänster som består i att reparera eller ersätta komponenter i vindkraftverk som täcks av garanti och i att utföra rapporter om bristande överensstämmelse – Debetnotor som utfärdats av tillhandahållaren utan angivande av mervärdesskatt – Tillhandahållarens avdrag för den mervärdesskatt som belastat de varor och tjänster denne fakturerats av sina underentreprenörer för samma tjänster)	19

2022/C 165/23	Förenade målen C-52/21 och C-53/21: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Liège – Belgien) – Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL mot État belge (C-52/21), Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL mot État belge (C-53/21), (Begäran om förhandsavgörande – Frihet att tillhandahålla tjänster – Artikel 56 FEUF – Inskränkningar – Skattelagstiftning – Bolagsskatt – Skyldighet för personer som köper tjänster att upprätta och till skattemyndigheten översända styrkande handlingar rörande de belopp som fakturerats av tjänsteleverantörer som är etablerade i en annan medlemsstat – Ingen sådan skyldighet föreligger för rent interna tillhandahållanden av tjänster – Motivering – Effektiv skattekontroll – Proportionalitet) .	20
2022/C 165/24	Mål C-430/21: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 22 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Craiova – Rumänien) – förfarande anhängiggjort av RS (Begäran om förhandsavgörande – Rättsstatsprincipen – Rättsväsendets oavhängighet – Artikel 19.1 andra stycket FEU – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Unionsrättens företrädare – En nationell domstols bristande behörighet att pröva huruvida nationell lagstiftning, som genom avgörande från den berörda medlemsstatens författningsdomstol har förklarats vara författningens, är förenlig med unionsrätten – Disciplinära förfaranden)	21
2022/C 165/25	Förenade målen 562/21 PPU och C-563/21 PPU: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 22 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Amsterdam – Nederländerna) – Verkställighet av europeiska arresteringsorder som utfärdats mot X (C-562/21 PPU), Y (C-563/21 PPU) (Begäran om förhandsavgörande – Brådskanie mål om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Europeisk arresteringsorder – Rambeslut 2002/584/RIF – Artikel 1.3 – Överlämnande mellan medlemsstaterna – Villkor för verkställighet – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artikel 47 andra stycket – Den grundläggande rätten till en rättvis rättegång inför en oavhängig och opartisk domstol som har inrättats enligt lag – Systembrister eller allmänna brister – Prövning i två steg – Kriterier för tillämpning – Skyldighet för den verkställande rättsliga myndigheten att göra en konkret, precis prövning av om det finns grundad anledning att tro att den person som omfattas av en europeisk arresteringsorder, vid ett överlämnande, löper en verklig risk att få sin rätt till en rättvis rättegång inför en oavhängig och opartisk domstol som inrättats enligt lag kränkt)	21
2022/C 165/26	Mål C-437/20: Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 10 januari 2022 – (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Parma – Italien) – brottmål mot ZI, TQ (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler – Hasardspel – Koncessioner för upptagande av vadållningsinsatser – Förlängning av redan beviljade koncessioner – Legalisering av dataöverföringscentraler som bedriver vadållningsverksamhet utan koncession och polistillstånd – Kort tidsfrist – Uppenbart att begäran om förhandsavgörande ska avvisas)	22
2022/C 165/27	Mål C-550/21: Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 21 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Commissione tributaria provinciale di Roma – Italien) – Leonardo SpA mot Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale del Lazio (Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 53.2 och 94 i domstolens rättegångsregler – Gemensamt system för mervärdesskatt – Avsaknad av tillräckliga upplysningar – Uppenbart att talan ska avvisas)	23
2022/C 165/28	Mål C-63/22: Beslut av domstolens ordförande av den 23 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Wiesbaden – Tyskland) – TV mot Land Hessen (Skydd av personuppgifter – Informationsbyrå (informationsbyrå för ekonomiska uppgifter) – Bedömning av fysiska personers kreditvärdighet ("scoring") på grundval av okontrollerade uppgifter från kreditgivare – Laglig behandling av uppgifter och solidariskt ansvar för sådan behandling)	23
2022/C 165/29	Mål C-322/21 P: Överklagande ingett den 24 maj 2021 av Roberto Alejandro Macías Chávez, José María Castillejo Oriol, Fernando Presencia av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 27 april 2021 i mål T-719/20, Macías Chávez m.fl. mot Spanien och parlamentet	24
2022/C 165/30	Mål C-557/21 P: Överklagande ingett den 10 september 2021 av Acciona, S.A. av det beslut som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 30 juni 2021 i mål T-362/20, Acciona mot EUIPO – Agencia Negociadora PB (REACCIONA)	24

2022/C 165/31	Mål C-710/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 25 november 2021 – IEF Service GmbH mot HB	24
2022/C 165/32	Mål C-817/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel București (Rumänien) den 21 december 2021 – R.I. mot Inspectia Judiciară, N. L.	25
2022/C 165/33	Mål C-827/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumänien) den 30 december 2021 – Banca A mot A.N.A.F., Președintele A.N.A.F.	26
2022/C 165/34	Mål C-15/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 6 januari 2022 – RF mot Finanzamt G	26
2022/C 165/35	Mål C-23/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Portugal) den 10 januari 2022 – Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau, S.A. mot Autoridade Tributária e Aduaneira	27
2022/C 165/36	Mål C-51/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Pesti Központi Kerületi Bíróság (Ungern) den 25 januari 2022 – PannonHitel Pénzügyi Zrt. mot Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)	28
2022/C 165/37	Mål C-62/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 1 februari 2022 – IA mot DER Touristik Deutschland GmbH	28
2022/C 165/38	Mål C-70/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 1 februari 2022 – Viagogo AG mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato	29
2022/C 165/39	Mål C-73/22 P: Överklagande ingett den 3 februari 2022 av Grupa Azoty S.A., Azomureș SA, Lipasmata Kavalas LTD Ypokatastima Allodapis av det beslut som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 29 november 2021 i mål T-726/20, Grupa Azoty m.fl. mot kommissionen	29
2022/C 165/40	Mål C-77/22 P: Överklagande ingett den 4 februari 2022 av Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosopi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proionton och Trevira GmbH av det beslut som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 29 november 2021 i mål T-741/20, Advansa Manufacturing m.fl. mot kommissionen	31
2022/C 165/41	Mål C-86/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 9 februari 2022 – Papier Mettler Italia S.r.l. mot Ministero della Transizione Ecologica (tidigare Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare), Ministero dello Sviluppo Economico	32
2022/C 165/42	Mål C-97/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Essen (Tyskland) den 10 februari 2022 – DC mot HJ	33
Tribunalen		
2022/C 165/43	Mål T-434/21: Tribunalens beslut av den 10 februari 2022 – TO mot EEA (Personalmål – Verkställighet av en dom från tribunalen – Beslut som inte har bestritts inom fristen – Rättskraft – Villkorligt åtagande av anställningsmyndigheten i samband med en förlikning som skett utanför tribunalen – Erbjudande om förlikning som inte har accepterats av sökanden – Åtgärd som går någon emot föreligger inte – Avvisning)	34
2022/C 165/44	Mål T-71/22: Talan väckt den 27 januari 2022 – BNP Paribas mot SRB	34
2022/C 165/45	Mål T-86/22: Talan väckt den 15 februari 2022 – Associazione ”Terra Mia Amici No Tap” mot EIB	36
2022/C 165/46	Mål T-87/22: Talan väckt den 17 februari 2022 – Hahn Rechtsanwälte mot kommissionen	38
2022/C 165/47	Mål T-101/22: Talan väckt den 21 februari 2022 – OG m.fl. mot kommissionen	39

2022/C 165/48	Mål T-102/22: Överklagande ingett den 22 februari 2022 – Transgourmet Ibérica mot EUIPO – Aldi (Gourmet)	40
2022/C 165/49	Mål T-106/22: Överklagande ingett den 24 februari 2022 – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mot EUIPO – M.J. Dairies (BBQLOUMI)	41
2022/C 165/50	Mål T-107/22: Överklagande ingett den 28 februari 2022 – Adega Ponte da Boga mot EUIPO – Viñedos y Bodegas Dominio de Tares (P3 DOMINIO DE TARES)	42
2022/C 165/51	Mål T-113/22: Talan väckt den 3 mars 2022 – OK mot Europeiska utrikestjänsten	42

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2022/C 165/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 158, 11.4.2022

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 148, 4.4.2022

EUT C 138, 28.3.2022

EUT C 128, 21.3.2022

EUT C 119, 14.3.2022

EUT C 109, 7.3.2022

EUT C 95, 28.2.2022

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie – Polen) – A mot O (C-143/20), G. W., E. S. mot A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A. (C-213/20)

(Förenade målen C-143/20 och C-213/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Frihet att tillhandahålla tjänster – Direkt livförsäkring – Livförsäkringsavtal med rörligt kapital som är anknutna till investeringsfonder kallade "unit-linked" – Direktiv 2002/83/EG – Artikel 36 – Direktiv 2002/92/EG – Artikel 12.3 – Skyldighet att lämna information innan ett avtal ingås – Information om vilka fondtillgångar som ingår i ett fondförsäkringsavtal ("unit-linked") – Tillämpningsområde – Räckvidd – Direktiv 2005/29/EG – Artikel 7 – Otillbörliga handelsmetoder – Vilseledande underlåtenhet)

(2022/C 165/02)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: A (C-143/20), G. W., E. S. (C-213/20)

Svarande: O (C-143/20), A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A. (C-213/20)

Domslut

- 1) Artikel 36.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring ska tolkas så, att den information som avses i denna bestämmelse ska lämnas till en konsument som i egenskap av försäkrad ansluter sig till ett avtal om kollektiv unit-linked-försäkring som ingåtts mellan ett försäkringsföretag och ett företag som är försäkringstagare. I enlighet med denna bestämmelse, jämförd med artikel 12.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling, ankommer det på försäkringsföretaget att lämna denna information till det företag som är försäkringstagare, vilket måste vidarebefordra informationen till konsumenten innan denne ansluter sig till avtalet, tillsammans med varje annan precisering som anses nödvändig med hänsyn till konsumentens krav och behov.
- 2) Artikel 36.1 i direktiv 2002/83, jämförd med punkt A led a.12 i bilaga III till detta direktiv, ska tolkas så, att de uppgifter om fondtillgångarnas art som ska lämnas till en konsument innan denne ansluter sig till ett avtal om kollektiv unit-linked-försäkring, ska omfatta upplysningar om dessa fondtillgångars väsentliga egenskaper. Dessa upplysningar

- 3) måste omfatta klar, precis och begriplig information om den ekonomiska och juridiska beskaffenheten hos dessa fondtillgångar samt de strukturella risker som är förknippade med dessa tillgångar, och
- 4) måste inte nödvändigtvis omfatta uttömmande information om arten och omfattningen av alla investeringsrisker som är förknippade med dessa fondtillgångar och inte heller den information som emittenten av de finansiella instrument som utgör fondtillgångarna har lämnat till försäkringsföretaget i enlighet med artikel 19.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG.
- 5) Artikel 36.1 i direktiv 2002/83 ska tolkas så, att den information som avses i punkt A led a.12 i bilaga III till det direktivet inte med nödvändighet måste lämnas till en konsument som, i egenskap av försäkrad, ansluter sig till ett avtal om kollektiv unit-linked-försäkring i samband med ett separat förfarande före avtalets ingående, och nämnda artikel 36.1 utgör inte hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken det är tillräckligt att denna information anges i avtalet, under förutsättning att avtalet lämnas till konsumenten i god tid före dennes anslutning till avtalet, så att konsumenten har möjlighet att på sakliga grunder göra ett medvetet val av den försäkringsprodukt som bäst motsvarar dennes behov.
- 6) Artikel 36.1 i direktiv 2002/83 ska tolkas så, att den inte kräver att ett felaktigt fullgörande av skyldigheten att lämna de uppgifter som avses i punkt A led a.12 i bilaga III till direktivet medför att ett avtal om kollektiv unit-linked-försäkring eller en förklaring om anslutning till detta avtal anses vara en nullitet eller medför ogiltighet, varvid en konsument som anslutit sig till detta avtal således får rätt till återbetalning av erlagda försäkringspremier, under förutsättning att de processuella bestämmelser i nationell rätt som är tillämpliga på utövandet av rätten att åberopa denna informations-skyldighet inte är av sådant slag att de kan påverka en effektiv tillämpning av denna rätt genom att avskräcka konsumenten från att utnyttja denna rätt.
- 7) Artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) ska tolkas så, att det kan utgöra vilseledande underlåtenhet, i den mening som avses i denna bestämmelse, att inte lämna den information som avses i artikel 36.1 i direktiv 2002/83, jämförd med punkt A led a.12 i bilaga III till detta direktiv, till en konsument som ansluter sig till ett avtal om kollektiv unit-linked-försäkring.

(¹) EUT C 209, 22.06.2020
EUT C 304, 14.09.2020

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 22 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Rotterdam – Nederländerna) – Stichting Rookpreventie Jeugd m.fl. mot Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

(Mål C-160/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2014/40/EU – Tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror – Varor som inte iakttar de högsta utsläppsnivåerna – Förbud mot utsläppande på marknaden – Mätmetod – Cigaretter med filter som har mikrohål för ventilation – Mätning av utsläpp på grundval av ISO-standarder – Standarder som inte har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning – Förenlighet med de krav på offentliggörande som föreskrivs i artikel 297.1 FEUF, jämförd med rättssäkerhetsprincipen – Förenlighet med insynsprincipen)

(2022/C 165/03)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Rotterdam

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stichting Rookpreventie Jeugd, Stichting Inspire2live, Rode Kruis Ziekenhuis BV, Stichting ClaudicatioNet, Nederlandse Vereniging voor Kindergeneeskunde, Nederlandse Vereniging voor Verzekeringsgeneeskunde, Accare, Stichting Universitaire en Algemene Kinder- en Jeugdpsychiatrie Noord-Nederland, Vereniging Praktijkhoudende Huisartsen, Nederlandse Vereniging van Artsen voor Longziekten en Tuberculose, Nederlandse Federatie van Kankerpatiëntenorganisaties, Nederlandse Vereniging Arbeids- en Bedrijfsgeneeskunde, Nederlandse Vereniging voor Cardiologie, Koepel van Artsen Maatschappij en Gezondheid, Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde, College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam

Motpart: Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

ytterligare deltagare i rättegången: Vereniging Nederlandse Sigarett- en Kerftabakfabrikanten (VSK)

Domslut

- 1) Artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/40/EU av den 3 april 2014 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror och relaterade produkter och om upphävande av direktiv 2001/37/EG ska tolkas så, att den föreskriver att de i artikel 3.1 i direktivet fastställda högsta tillåtna utsläppsnivåerna för tjära, nikotin och kolmonoxid i cigaretter som är avsedda att släppas ut på marknaden eller tillverkas i medlemsstaterna ska mätas med tillämpning av de mätmetoder som följer av ISO-standarderna 4387, 10315, 8454 och 8243, som artikel 4.1 hänvisar till.
- 2) Vid prövningen av fråga 1 har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av artikel 4.1 i direktiv 2014/40 mot bakgrund av insynsprincipen, rådets förordning (EU) nr 216/2013 av den 7 mars 2013 om elektroniskt offentliggörande av Europeiska unionens officiella tidning och artikel 297.1 FEUF, jämförd med rättssäkerhetsprincipen.
- 3) Vid prövningen av fråga 3 a har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av artikel 4.1 i direktiv 2014/40 mot bakgrund av artikel 5.3 i Världshälsoorganisationens ramkonvention om tobakskontroll.
- 4) Vid prövningen av fråga 3 b har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av artikel 4.1 i direktiv 2014/40 mot bakgrund av artikel 114.3 FEUF, Världshälsoorganisationens ramkonvention om tobakskontroll samt artiklarna 24 och 35 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- 5) För det fall artikel 4.1 i direktiv 2014/40 inte kan göras gällande mot enskilda ska den metod som används vid tillämpningen av artikel 3.1 i direktivet, mot bakgrund av den vetenskapliga och tekniska utvecklingen eller internationellt överenskomna standarder, vara lämplig för att mäta de nivåer av utsläpp som frigörs när en cigarett används som avsett, och ha en hög skyddsnivå för folkhälsan, särskilt för ungdomar, som utgångspunkt och noggrannheten av de mätningar som erhålls med denna metod ska verifieras av de i artikel 4.2 i direktivet avsedda laboratorier som godkänts och övervakas av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.

(¹) EUT C 222, 6.7.2020.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Administratīvā apgabaltiesa – Lettland) – ”SS” SIA mot Valsts ieņēmumu dienests

(Mål C-175/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter – Förordning (EU) 2016/679 – Artikel 2 – Tillämpningsområde – Artikel 4 – Begreppet ”behandling” – Artikel 5 – Principer för behandling av personuppgifter – Ändamålsbegränsning – Uppgiftsminimering – Artikel 6 – Laglig behandling av personuppgifter – Behandling som är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse som utförs av den personuppgiftsansvarige – Behandling som är nödvändig för att uppfylla en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige – Artikel 23 – Begränsningar – Behandling av uppgifter för skatteändamål – Begäran om utlämnande av uppgifter i internetannonser för försäljning av fordon – Proportionalitet)

(2022/C 165/04)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Administratīvā apgabaltiesa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ”SS” SIA

Motpart: Valsts ieņēmumu dienests

Domslut

- 1) Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) ska tolkas så, att när skattemyndigheten i en medlemsstat samlar in uppgifter från en ekonomisk aktör, vilka innehåller en betydande mängd personuppgifter, måste myndigheten iakttä de krav som uppställs i denna förordning, i synnerhet kraven i förordningens artikel 5.1.
- 2) Bestämmelserna i förordning nr 2016/679 ska tolkas så, att skattemyndigheten i en medlemsstat inte får avvika från bestämmelserna i artikel 5.1 i denna förordning, såvida den inte har tillerkänts en sådan befogenhet med stöd av en lagstiftningsåtgärd i den mening som avses i artikel 23.1 i samma förordning.
- 3) Bestämmelserna i förordning nr 2016/679 ska tolkas så, att de inte utgör hinder mot att skattemyndigheten i en medlemsstat ålägger en leverantör av tjänster för publikation av annonser på internet en skyldighet att lämna ut uppgifter om skattskyldiga som har publicerat annonser under en av rubrikerna på leverantörens webbportal, förutsatt att tillgången till dessa uppgifter är nödvändig med hänsyn till det specifika ändamål som eftersträvas med insamlandet och att den period som insamlandet avser inte sträcker sig längre än vad som är absolut nödvändigt för att uppnå det eftersträvalda målet av allmänt intresse.

⁽¹⁾ EUT C 222, 6.7.2020.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 24 februari 2022 – Eurofer, Association Européenne de l’Acier, AISBL mot Europeiska kommissionen, HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade

(Mål C-226/20 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Dumpning – Import av varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Brasilien, Iran, Ryssland, Serbien och Ukraina – Avslutande av undersökningen avseende import med ursprung i Serbien – Fastställande av skada – Samlad bedömning av verkningarna av import från mer än ett tredjeland – Förordning (EU) 2016/1036 – Artikel 3.4 – Avslutande av förfarandet utan att åtgärder införs – Artikel 9.2 – Importen är ”försumbar” – Minimitröskelvärde – Europeiska kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning)

(2022/C 165/05)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Eurofer, Association Européenne de l’Acier, AISBL (ombud: J. Killick och G. Forwood, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis T. Maxian Rusche och A. Demeneix, därefter T. Maxian Rusche och G. Luengo), HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade (ombud: R. Luff, avocat)

Domslut

- 1) Överklandet ogillas.
- 2) Eurofer, Association européenne de l’Acier, AISBL ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen och HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade.

⁽¹⁾ EUT C 313, 21.9.2020

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Varhoven administrativen sad – Bulgarien) – ”Viva Telecom Bulgaria” EOOD mot Direktor na Direksia ”Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

(Mål C-257/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Källskatt på fiktiv ränta på ett räntefritt lån som ett utländskt moderbolag beviljat ett inhemskt dotterbolag – Direktiv 2003/49/EG – Betalning av ränta mellan närstående bolag i olika medlemsstater – Artikel 1.1 – Undantag från källskatt – Artikel 4.1 d – Undantag för vissa betalningar – Direktiv 2011/96/EU – Inkomstskatt för juridiska personer – Artikel 1.1 b – Utdelning av vinst från ett inhemskt dotterbolag till sitt utländska moderbolag – Artikel 5 – Undantag från källskatt – Direktiv 2008/7/EG – Kapitalanskaffning – Artikel 3 – Kapitaltillskott – Artikel 5.1 a – Undantag från indirekt skatt – Artiklarna 63 och 65 FEUF – Fri rörlighet för kapital – Beskattning av den fiktiva räntans bruttobelopp – Återvinningsförfarande för avdrag för lånekostnader och eventuell återbetalning – Särbehandling – Motivering – Vållavvägd fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna – Effektiv skatteuppbörd – Bekämpning av skatteflykt)

(2022/C 165/06)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: "Viva Telecom Bulgaria" EOOD

Motpart: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia

ytterligare deltagare i rättegången: Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria

Domslut

- 1) Artikel 1.1 i rådets direktiv 2003/49/EG av den 3 juni 2003 om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater, jämförd med artikel 4.1 d i samma direktiv, artikel 5 i rådets direktiv 2011/96/EU av den 30 november 2011 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater, i dess lydelse enligt rådets direktiv (EU) 2015/121 av den 27 januari 2015, och artiklarna 3 och 5 i rådets direktiv 2008/7/EG av den 12 februari 2008 om indirekta skatter på kapitalanskaffning ska tolkas på så sätt att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning som föreskriver att den fiktiva ränta som ett inhemskt dotterbolag, som har fått ett räntefritt lån beviljat av sitt utländska moderbolag, på marknadsmässiga villkor skulle ha varit skyldigt att betala till moderbolaget ska vara föremål för källbeskattning.
- 2) Artikel 63 FEUF ska, mot bakgrund av proportionalitetsprincipen, tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning som föreskriver att den fiktiva ränta som ett inhemskt dotterbolag, som har fått ett räntefritt lån beviljat av sitt utländska moderbolag, på marknadsmässiga villkor skulle ha varit skyldigt att betala till moderbolaget ska vara föremål för källbeskattning, om källskatten tas ut på räntans bruttobelopp utan möjlighet, i det skedet, till avdrag för lånekostnaderna, varvid det är nödvändigt att senare lämna in en begäran om detta för omräkning och eventuell återbetalning av källskatten. Detta gäller dock under förutsättning dels att handläggningstiden i det förfarande som föreskrivs för detta ändamål i lagstiftningen inte är orimligt lång, dels att ränta utgår på de belopp som återbetalas.

(¹) EUT C 279, 24.8.2020

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Rayonen sad Lukovit – Bulgarien) – VB mot Glavna direktsia "Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto"

(Mål C-262/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Arbetstidens förläggning – Direktiv 2003/88/EG – Artikel 8 – Artikel 12 a – Artiklarna 20 och 31 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Minskning av arbetstidens normala längd vid nattarbete i förhållande till arbetstidens normala längd vid dagarbete – Arbetstagare inom den offentliga sektorn och arbetstagare inom den privata sektorn – Likabehandling)

(2022/C 165/07)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Rayonen sad Lukovit

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: VB

Motpart: Glavna direktsia "Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto"

Domslut

- 1) Artikel 8 och artikel 12 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden ska tolkas så, att de inte innebär en skyldighet att anta nationella bestämmelser enligt vilka arbetstidens normala längd vid nattarbete för arbetstagare inom den offentliga sektorn, såsom poliser och brandmän, är kortare än den föreskrivna normala arbetstiden vid dagarbete för dessa arbetstagare. Sådana arbetstagare ska under alla omständigheter åtnjuta andra skyddsåtgärder i fråga om arbetstidens längd, lön, ersättning eller liknande förmåner, vilka kan kompensera för att det nattarbete som de utför är särskilt betungande.
- 2) Artiklarna 20 och 31 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så, att de inte utgör hinder för att arbetstidens normala längd vid nattarbete som är fastställd till sju timmar i en medlemsstats lagstiftning för arbetstagare inom den privata sektorn inte tillämpas på arbetstagare inom den offentliga sektorn, inklusive poliser och brandmän, om en sådan skillnad i behandling är grundad på ett objektiva och skäligt kriterium, det vill säga då den har ett samband med ett laga ändamål som eftersträvas med nämnda lagstiftning, och den står i proportion till detta mål.

(¹) EUT C 279, 24.8.2020.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal du travail francophone de Bruxelles – Belgien) – CO m.fl. mot MJ, Europeiska kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, Europeiska unionens råd, Eulex Kosovo

(Mål C-283/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik (Gusp) – Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo (Eulex Kosovo) – Gemensam åtgärd 2008/124/Gusp – Artikel 8.3 och 8.5, artikel 9.3 och artikel 10.3 – Eulex Kosovos ställning av personalens arbetsgivare – Artikel 16.5 – Subrogationsverkan)

(2022/C 165/08)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: CO m.fl.

Svarande: MJ, Europeiska kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, Europeiska unionens råd, Eulex Kosovo

Domslut

Artikel 16.5 i rådets gemensamma åtgärd 2008/124/Gusp av den 4 februari 2008 om Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo, EULEX KOSOVO, i dess lydelse enligt rådets beslut 2014/349/Gusp av den 12 juni 2014, ska tolkas så, att enligt den bestämmelsen utses det rättsstatsuppdrag i Kosovo som avses i artikel 1 i den gemensamma åtgärden (Eulex Kosovo) – från och med den 15 juni 2014 – som ansvarigt och ska följaktligen vara svarande i samtliga processer rörande följderna av genomförandet av dess uppdrag, med undantag för allvarliga fel som begåtts av uppdragschefen, oberoende av huruvida de omständigheter som ligger till grund för en sådan process inträffat före den 12 juni 2015, vilket är det datum då beslut 2014/349 trädde i kraft.

(¹) EUT C 297, 7.9.2020.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Satversmes tiesa – Lettland) – ”Latvijas Gāze” AS

(Mål C-290/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Den inre marknaden för naturgas – Direktiv 2009/73/EG – Artikel 2 led 3 – Begreppet överföring – Artikel 23 – Befogenhet att besluta om anslutning av lagringsanläggningar, anläggningar för återförgasning av flytande naturgas och industrikunder till överföringssystemet – Artikel 32.1 – Tredje parts tillträde till systemet – Fråga huruvida slutförbrukare får anslutas direkt till överföringssystemet för naturgas)

(2022/C 165/09)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Satversmes tiesa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ”Latvijas Gāze” AS

Övriga rättegångsdeltagare: Latvijas Republikas Saeima och Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

Domslut

- 1) Artiklarna 23 och 32.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG ska tolkas så, att det inte följer av dessa bestämmelser att medlemsstaterna är skyldiga att anta bestämmelser som innebär dels att alla slutförbrukare har rätt att välja att bli anslutna till överföringssystemet eller distributionssystemet för naturgas, dels att berörda systemansvariga är skyldiga att göra det möjligt för slutförbrukare att ansluta sig till nämnda system.
- 2) Artikel 23 i direktiv 2009/73 ska tolkas så, att den inte ålägger medlemsstaterna någon skyldighet att anta bestämmelser som innebär att det endast är industrikunder som får ansluta sig till överföringssystemet för naturgas.
- 3) Artikel 2 led 3 och artikel 23 i direktiv 2009/73 ska tolkas så, att de inte utgör hinder för att en medlemsstat tillämpar bestämmelser enligt vilka begreppet överföring av naturgas inkluderar överföring av naturgas direkt till slutförbrukarens försörjningssystem för sådan gas.

⁽¹⁾ EUT C 297, 7.9.2020.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 22 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Bund Naturschutz in Bayern e.V. mot Landkreis Rosenheim

(Mål C-300/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Miljö – Direktiv 2001/42/EG – Miljökonsekvensbedömning av vissa planer och program – Artikel 2 a – Begreppet ”planer och program” – Artikel 3.2 a – Rättsakter som utarbetas för vissa sektorer och i vilka förutsättningarna anges för kommande tillstånd för projekt enligt bilagorna I och II till direktiv 2011/92/EU – Artikel 3.4 – Rättsakter i vilka ramen fastställs för kommande tillstånd för projekt – Förordning om landskapsskydd antagen av en lokal myndighet)

(2022/C 165/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Bund Naturschutz in Bayern e. V.

Svarande: Landkreis Rosenheim

Ytterligare deltagare i rättegången: Landesanstalt für Umwelt, Volk und Verbraucher, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Domslut

- 1) Artikel 3.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan, ska tolkas på så sätt att en nationell åtgärd som syftar till att skydda naturen och landskapet och i detta syfte föreskriver generella förbud och tillståndskrav, utan att det föreskrivs tillräckligt detaljerade bestämmelser om innehållet i samt utarbetandet och genomförandet av de projekt som anges i bilagorna I och II till Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, inte omfattas av tillämpningsområdet för denna bestämmelse.
- 2) Artikel 3.4 i direktiv 2001/42 ska tolkas på så sätt att en nationell åtgärd som syftar till att skydda naturen och landskapet och i detta syfte föreskriver generella förbud och tillståndskrav, utan att det föreskrivs tillräckligt detaljerade bestämmelser om innehållet i samt utarbetandet och genomförandet av projekt, inte omfattas av tillämpningsområdet för denna bestämmelse.

⁽¹⁾ EUT C 304, 14.09.2020.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 24 februari 2022 – Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA och Cassandra Holding Company SIA / Gemensamma resolutionsnämnden och Europeiska centralbanken

(Mål C-364/20 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Ekonomiska och monetära unionen – Bankunionen – Återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag – Gemensam resolutionsmekanism för kreditinstitut och vissa värdepappersföretag (SRM) – Förordning (EU) nr 806/2014 – Artikel 18 – Resolutionsförfarande – Förklaring från Europeiska centralbanken (ECB) om att en enhet fallerar eller sannolikt kommer att falla – Beslut av Gemensamma resolutionsnämnden att inte fastställa någon resolutionsordning – Aktieägare – Villkoret direkt berörd ej uppfyllt – Uppenbart att talan ska avvisas)

(2022/C 165/11)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA och Cassandra Holding Company SIA (ombud: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Gemensamma resolutionsnämnden (ombud: inledningsvis H. Ehlers, A. Valavanidou och E. Muratori, därefter H. Ehlers och M.E. Muratori, biträdda av B. Heenan, J. Rivas Andrés och A. Manzanque Valverde) och Europeiska centralbanken (ECB) (ombud: E. Koupepidou och G. Marafioti)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA och Cassandra Holding Company SIA ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Gemensamma resolutionsnämndens rättegångskostnader.
- 3) Europeiska centralbanken ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 320, 28.9.2020.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Vigo – Spanien) – CJ mot Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Mål C-389/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet – Direktiv 79/7/EEG – Artikel 4.1 – Förbud mot diskriminering på grund av kön – Hushållsarbetare – Skydd vid arbetslöshet – Omfattas inte – Kvinnliga arbetstagare missgynnas särskilt – Berättigade socialpolitiska mål – Proportionalitet)

(2022/C 165/12)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Vigo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: CJ

Motpart: Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Domslut

Artikel 4.1 i rådets direktiv 79/7/EEG av den 19 december 1978 om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell bestämmelse som innebär att arbetslöshetsförmåner inte ingår bland de sociala trygghetsförmåner som hushållsarbetare har rätt till enligt ett lagstadgat system för social trygghet. Detta gäller dock under förutsättning att denna bestämmelse särskilt missgynnar kvinnliga arbetstagare i förhållande till manliga arbetstagare och att den inte är motiverad av sakliga skäl som helt saknar samband med diskriminering på grund av kön.

(¹) JO C 423, 7.12.2020

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Landesgericht Korneuburg – Österrike) – Airhelp Limited mot Austrian Airlines AG

(Mål C-451/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Luftfart – Förordning (EG) nr 261/2004 – Artikel 3.1 – Tillämpningsområde – Flygning med direkt anslutande flygförbindelse från och till ett tredjeland – En enda bokning hos ett EG-lufttrafikföretag – Flygförbindelse inom en medlemsstat – Artikel 5.1 c iii och artikel 7 – Ombokningsflygningen är försenad – Beaktande av den faktiska ankomsttiden vad gäller rätten till kompensation)

(2022/C 165/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Korneuburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Airhelp Limited

Svarande: Austrian Airlines AG

Domslut

Artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 ska tolkas så, att förordningen inte är tillämplig på en flygning med direkt anslutande flygförbindelser som omfattas av en enda bokning och som består av två flygningar som skulle utföras av ett EG-lufttrafikföretag, när såväl avgångsflygplatsen för den första flygningen som ankomstflygplatsen för den andra flygningen är belägna i tredjeland och endast flygplatsen där mellanlandningen skedde är belägen inom en medlemsstat.

(¹) EUT C 433, 14.12.2020

Domstolens dom (första avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – PJ mot Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Mål C-452/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Tillnärmning av lagstiftning – Direktiv 2014/40/EU – Artikel 23.3 – Världshälsoorganisationens konvention om tobakskontroll – Förbud att sälja tobaksvaror till underåriga – Sanktioner – Effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner – Skyldighet för försäljare av tobaksvaror att kontrollera köparnas ålder vid försäljning av tobaksvaror – Sanktionsavgift – Drift av en bar med tillstånd att sälja sådana varor – Indragning av verksamhetslicensen i 15 dagar – Proportionalitetsprincipen – Försiktighetsprincipen)

(2022/C 165/14)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: PJ

Motparter: Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell’Economia e delle Finanze

Domslut

Proportionalitetsprincipen ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning som, vid en första överträdelse av förbudet mot att sälja tobaksvaror till underåriga, föreskriver, utöver en administrativ sanktionsavgift, att verksamhetslicensen för den näringsidkare som har överträtt förbudet att sälja sådana varor dras in i 15 dagar, under förutsättning att en sådan lagstiftning inte går utöver vad som är ändamålsenligt och nödvändigt för att uppnå målet att skydda människors hälsa och särskilt intresset av att minska förekomsten av rökning bland ungdomar.

⁽¹⁾ EUT C 423, 7.12.2020.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d’État – Belgien) – Namur-Est Environnement ASBL mot Région wallonne

(Mål C-463/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Miljö – Direktiv 2011/92/EU – Miljökonsekvensbedömning av vissa projekt – Direktiv 92/43/EEG – Bevarande av livsmiljöer – Gränsdragning mellan bedömnings- och tillståndsförfarandet enligt artikel 2 i direktiv 2011/92/EU i ett nationellt förfarande för undantag från artskyddsåtgärderna enligt direktiv 92/43/EEG – Begreppet tillstånd – Komplex beslutsprocess – Bedömningsskyldighet – Materiell räckvidd – Det stadium av förfarandet då allmänheten ska garanteras att få delta i beslutsprocessen)

(2022/C 165/15)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d’État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Namur-Est Environnement ASBL

Motpart: Région wallonne

Domslut

- 1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ska tolkas så, att ett beslut som fattats med stöd av artikel 16.1 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter och enligt vilket en exploatör får göra undantag från de åtgärder som är tillämpliga på artskyddsområdet i syfte att genomföra ett projekt, i den mening som avses i artikel 1.2 a i direktiv 2011/92, omfattas av tillståndsprcessen för detta projekt, i den mening som avses i artikel 1.2 c i detta direktiv, förutsatt dels att projektet inte kan genomföras utan att exploatören har fått ett sådant beslut, dels att den myndighet som är behörig att godkänna projektet behåller möjligheten att göra en strängare bedömning av projektets miljöpåverkan än vad som skett i nämnda beslut.
- 2) Direktiv 2011/92 ska, särskilt med hänsyn till artiklarna 6 och 8 i direktivet, tolkas så, att ett föregående beslut om att ge exploatören rätt att göra undantag från de åtgärder som är tillämpliga på artskyddsområdet i syfte att genomföra ett projekt, i den mening som avses i artikel 1.2 a i direktivet, inte nödvändigtvis måste föregås av ett deltagande från allmänhetens sida, under förutsättning att ett sådant deltagande säkerställs på ett effektivt sätt innan den myndighet som är behörig att godkänna projektet fattar sitt beslut.

(¹) EUT C 9, 11.1.2021.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 22 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Belgien) – XXXX mot Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Mål C-483/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Gemensam asylpolitik – Gemensamma förfaranden för beviljande eller återkallande av internationellt skydd – Direktiv 2013/32/EU – Artikel 33.2 a – Avvisning av en ansökan om internationellt skydd som ingetts i en medlemsstat av en tredjelandsmedborgare som beviljats flyktingstatus i en annan medlemsstat, medan denna tredjelandsmedborgares underåriga barn, som beviljats status som subsidiärt skyddsbehövande, uppehåller sig i den förstnämnda medlemsstaten – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artikel 7 – Rätt till respekt för familjelivet – Artikel 24 – Barnets bästa – Avvisningen av ansökan om internationellt skydd strider inte mot artiklarna 7 och 24 i stadgan om de grundläggande rättigheterna – Direktiv 2011/95/EU – Artikel 23.2 – Skyldighet för medlemsstaterna att se till att familjen till personer som beviljats internationellt skydd hålls samlad)

(2022/C 165/16)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: XXXX

Motpart: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Domslut

Artikel 33.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd, jämförd med artiklarna 7 och 24.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas så, att den inte hindrar att en medlemsstat utnyttjar möjligheten enligt denna bestämmelse att avvisa en ansökan om internationellt skydd med motiveringen att sökanden redan beviljats flyktingstatus av en annan medlemsstat, när denna sökande är far till ett ensamkommande underårigt barn som har beviljats subsidiärt skydd i den förstnämnda medlemsstaten. Detta påverkar emellertid inte tillämpningen av artikel 23.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet.

(¹) EUT C 9, 11.1.2021.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel București – Rumänien) – Alstom Transport SA mot Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București och Swietelsky AG Linz – Sucursala București

(Mål C-532/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 92/13/EEG – Upphandlingsförfaranden för enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och telekommunikation – Artikel 1.1 och 1.3 – Tillgång till prövningsförfaranden – Artikel 2c – Tidsfrister för ansökan om prövning – Beräkning – Överklagande av ett beslut att tillåta en anbudsgivare att delta i förfarandet)

(2022/C 165/17)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel București

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Alstom Transport SA

Motparter: Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București och Swietelsky AG Linz – Sucursala București

Domslut

Artiklarna 1.1 fjärde stycket, 1.3 och 2c i rådets direktiv 92/13/EEG av den 25 februari 1992 om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014, ska tolkas så, att den frist inom vilken den anbudsgivare som tilldelats kontraktet kan väcka talan mot ett beslut av den upphandlande enheten att förklara att ett anbud från en anbudsgivare som inte tilldelats kontraktet var giltigt, i samband med beslutet om tilldelning av detta kontrakt, får beräknas med utgångspunkt från den tidpunkt då den anbudsgivare som tilldelats kontraktet mottog beslutet om denna tilldelning, även om den anbudsgivare som inte tilldelats kontraktet inte hade, eller ännu inte hade, väckt talan mot detta beslut om tilldelning. Om den anbudsgivare som tilldelats kontraktet däremot, vid delgivningen eller offentliggörandet av beslutet om tilldelning, inte, såsom föreskrivs i artikel 2c, fick en kortfattad redogörelse för skälen till detta beslut, såsom upplysningar om hur anbudet från den anbudsgivare som inte tilldelats kontraktet hade utvärderats, så ska denna frist beräknas med utgångspunkt från den tidpunkt då den anbudsgivare som tilldelats kontraktet delgetts en sådan redogörelse.

(¹) EUT C 53, 15.02.2021.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litauen) – ”Tiketa” UAB mot M. Š.

(Mål C-536/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2011/83/EG – Konsumentavtal – Begreppet näringsidkare – Informationskrav vid distansavtal – Krav på att erfordrad information ska lämnas på ett klart och begripligt språk och på ett varaktigt medium)

(2022/C 165/18)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ”Tiketa” UAB

Motpart: M. Š.

Ytterligare deltagare i rättegången: ”Baltic Music” VšĮ

Domslut

- 1) Artikel 2 led 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG ska tolkas på så sätt att med näringsidkare, i den mening som avses i denna bestämmelse, avses inte bara den fysiska eller juridiska person som i samband med avtal som omfattas av detta direktiv agerar för ändamål som faller inom ramen för den egna närings- eller yrkesverksamheten, utan även den fysiska eller juridiska person som agerar i egenskap av mellanhand, i nämnde näringsidkares namn eller för dennes räkning. Såväl denna mellanhand som den huvudsakliga affärsidkaren kan härvid anses utgöra ”näringsidkare”, i den mening som avses i ovannämnda bestämmelse, utan att det behöver röra sig om tillhandahållande av två olika tjänster.
- 2) Artiklarna 6.1, 6.5, 8.1 och 8.7 i direktiv 2011/83 ska tolkas så, att de inte utgör hinder för att den information som avses i artikel 6.1, innan avtalet ingås, endast lämnas till konsumenten i de allmänna villkoren för tillhandahållande av tjänster på mellanhandens webbplats, vilken information aktivt har godkänts av konsumenten genom att vederbörande har kryssat i en viss härför avsedd ruta, under förutsättning att konsumenten fått kännedom om denna information på ett klart och begripligt sätt. Ett sådant sätt att lämna information kan emellertid inte träda i stället för den bekräftelse av avtalet som ska ges konsumenten på ett varaktigt medium, i den mening som avses i artikel 8.7 i direktivet, vilket i sin tur inte hindrar att nämnda information utgör en integrerad del av distansavtalet eller avtalet utanför fasta affärslokaler.

⁽¹⁾ EUT C 19, 18.1.2021.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Okręgowy w Warszawie – Polen) – ORLEN KolTrans sp. z o.o. mot Prezes Urzędu Transportu Kolejowego

(Mål C-563/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Järnvägstransport – Direktiv 2001/14/EG – Artikel 4 – Förvaltarens beslut att fastställa avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur – Artikel 30.2 – Järnvägsföretagens rätt att överklaga förvaltningsbeslut – Artikel 30.6 – Domstolsprövning av regleringsorganets beslut)

(2022/C 165/19)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Warszawie

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ORLEN KolTrans sp. z o.o.

Motpart: Prezes Urzędu Transportu Kolejowego

Domslut

- 1) Artikel 30.2 e i direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet och uttag av avgifter för nyttjande av järnvägsinfrastruktur, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/58/EG av den 23 oktober 2007, ska tolkas så, att rätten för ett järnvägsföretag som nyttjar eller avser att nyttja järnvägsinfrastruktur att delta i ett eventuellt förfarande som regleringsorganet genomför i syfte att anta ett beslut om godkännande av eller avslag på infrastrukturförvaltarens förslag till enhetssatser av grundavgiften för minimitillträde till infrastrukturen, inte regleras i denna artikel.
- 2) Artikel 30.6 i direktiv 2001/14, i dess lydelse enligt direktiv 2007/58, ska tolkas så, att ett järnvägsföretag som nyttjar eller avser att nyttja järnvägsinfrastruktur ska kunna överklaga regleringsorganets beslut om godkännande av enhetssatser av grundavgiften för minimitillträde till infrastrukturen, vilka fastställts av infrastrukturförvaltaren, vid behörig domstol.

⁽¹⁾ EUT C 44, 8.2.2021.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumänien) – SC Cridar Cons SRL mot Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

(Mål C-582/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artiklarna 167 och 168 – Avdragsrätt – Nekande – Skatteundandragande – Bevisupptagning – Vilandeförklaring av handläggningen av en begäran om omprövning av ett beskattningsbeslut om nekad avdragsrätt i avvaktan på utgången i ett brottmålsförfarande – Medlemsstaternas processuella autonomi – Principen om skatteneutralitet – Rätten till god förvaltning – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna)

(2022/C 165/20)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SC Cridar Cons SRL

Motparter: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

Domslut

Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken de nationella skattemyndigheterna får vilandeförklara handläggningen av en begäran om omprövning av ett beskattningsbeslut genom vilket en beskattningsbar person nekas avdragsrätt för ingående mervärdesskatt på grund av att den beskattningsbara personen varit inblandad i ett skatteundandragande, i avvaktan på att erhålla ytterligare objektiva uppgifter om personens inblandning i nämnda skatteundandragande, under förutsättning för det första att en sådan vilandeförklaring inte innebär en orimligt stor fördröjning av förfarandet för begäran om omprövning, för det andra att beslutet om vilandeförklaring är motiverat i både rättsligt och faktiskt avseende och kan vara föremål för domstolsprövning och för det tredje att den beskattningsbara personen, om det slutligen visar sig att avdragsrätten har nekats i strid med unionsrätten, kan erhålla återbetalning av motsvarande belopp inom rimlig tid och i förekommande fall dröjsmålsränta. Under sådana förhållanden krävs det inte att den beskattningsbara personen under nämnda vilandeförklaring beviljas uppskov med verkställigheten av beskattningsbeslutet, såvida inte – om det föreligger allvarliga tvivel om huruvida nämnda beslut är lagenligt – beviljandet av uppskov med verkställigheten av beskattningsbeslutet är nödvändigt för att undvika att den beskattningsbara personens intressen orsakas allvarlig och irreparabel skada.

⁽¹⁾ EUT C 53, 15.02.2021

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 3 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Presidenza del Consiglio dei Ministri m.fl. mot UK m.fl.

(Mål C-590/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Samordning av bestämmelserna i lagar och andra författningar om verksamhet som läkare – Direktiven 75/363/EEG och 82/76/EEG – Specialistläkarutbildning – Skälig ersättning – Tillämpning av direktiv 82/76/EEG på utbildningar som påbörjats före direktivets ikraftträdande och som fortlöper efter utgången av fristen för införlivande av detsamma)

(2022/C 165/21)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Presidenza del Consiglio dei Ministri m.fl.

Motpart: UK m.fl.

Domslut

Artikel 2.1 c, artikel 3.1 och 3.2 i samt bilagan till rådets direktiv 75/363/EEG av den 16 juni 1975 om samordning av bestämmelserna i lagar och andra författningar om verksamhet som läkare, i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/76/EEG av den 26 januari 1982, ska tolkas så, att all specialistläkarutbildning på heltid eller deltid som hade påbörjats innan direktiv 82/76 trädde i kraft den 29 januari 1982 och som fortsatte efter det att fristen för införlivande av detta direktiv hade löpt ut den 1 januari 1983, för perioden från den 1 januari 1983 till slutet av denna utbildning, ska ge rätt skälig ersättning, i den mening som avses i nämnda bilaga, förutsatt att denna utbildning rör en av de medicinska specialiteter som är gemensamma för samtliga medlemsstater eller för två eller fler av dessa och som omnämns i artiklarna 5 eller 7 i rådets direktiv 75/362/EEG av den 16 juni 1975 om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för läkare inklusive åtgärder för att underlätta det faktiska utövandet av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster.

⁽¹⁾ Datum för ingivande: 10/11/2020.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-605/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 2.1 c – Tillämplighet i tiden (ratione temporis) – Mervärdesskattepliktiga tjänster – Tillhandahållande av tjänster mot ersättning – Kriterier – Koncernförhållande – Tjänster som består i att reparera eller ersätta komponenter i vindkraftverk som täcks av garanti och i att utföra rapporter om bristande överensstämmelse – Debetnotor som utfärdats av tillhandahållaren utan angivande av mervärdesskatt – Tillhandahållarens avdrag för den mervärdesskatt som belastat de varor och tjänster denne fakturerats av sina underentreprenörer för samma tjänster)

(2022/C 165/22)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Domslut

Artikel 2.1 c i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att transaktioner som ingår i ett avtalsförhållande där det är möjligt att identifiera en tjänsteleverantör, förvärvaren av dessa tjänster och arten av de aktuella tjänsterna, vilka i vederbörlig ordning bokförts av den beskattningsbara personen, vilka betecknats som tjänster och vilka gett upphov till en ersättning som tjänsteleverantören mottagit som ett faktiskt motvärde för tjänsterna i form av debetnotor, utgör en tjänst som utförts mot ersättning i den mening som avses i denna bestämmelse, oberoende av att den beskattningsbara personen eventuellt inte erhållit någon vinst och oberoende av om de varor som varit föremål för nämnda tjänster täcks av en garanti.

⁽¹⁾ EUT C 44, 8.2.2021.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 24 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Liège – Belgien) – Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL mot État belge (C-52/21), Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL mot État belge (C-53/21),

(Förenade målen C-52/21 och C-53/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Frihet att tillhandahålla tjänster – Artikel 56 FEUF – Inskränkningar – Skattelagstiftning – Bolagsskatt – Skyldighet för personer som köper tjänster att upprätta och till skattemyndigheten översända styrkande handlingar rörande de belopp som fakturerats av tjänsteleverantörer som är etablerade i en annan medlemsstat – Ingen sådan skyldighet föreligger för rent interna tillhandahållanden av tjänster – Motivering – Effektiv skattekontroll – Proportionalitet)

(2022/C 165/23)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Liège

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL (C-52/21), Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL (C-53/21),

Motpart: État belge (C-52/21 och C-53/21)

Domslut

Artikel 56 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken varje bolag som är etablerat i den förstnämnda medlemsstaten är skyldigt att till skattemyndigheten översända sammanställningar över betalningar som gjorts som ersättning för tjänster som köpts från tjänsteleverantörer som är etablerade i en annan medlemsstat, i vilken dessa bolag både omfattas av lagstiftningen om företags bokföring och en skyldighet att utfärda sina fakturor i enlighet med lagstiftningen om mervärdesskatt, vid äventyr av att bolagsskatten annars höjs med motsvarande 50 eller 100 procent av värdet av dessa tjänster, trots att den förstnämnda medlemsstaten enligt administrativ praxis inte ålägger någon motsvarande skyldighet när nämnda tjänster tillhandahålls av leverantörer som är etablerade på dess territorium.

⁽¹⁾ EUT C 128, 12.4.2021.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 22 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Craiova – Rumänien) – förfarande anhängiggjort av RS

(Mål C-430/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Rättsstatsprincipen – Rättsväsendets oavhängighet – Artikel 19.1 andra stycket FEU – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Unionsrättens företräde – En nationell domstols bristande behörighet att pröva huruvida nationell lagstiftning, som genom avgörande från den berörda medlemsstatens författningsdomstol har förklarats vara författningsenlig, är förenlig med unionsrätten – Disciplinära förfaranden)

(2022/C 165/24)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Craiova

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: RS

Domslut

- 1) Artikel 19.1 andra stycket FEU, jämförd med artikel 2 FEU, artikel 4.2 och 4.3 FEU, artikel 267 FEUF och principen om unionsrättens företräde, ska tolkas så, att den utgör hinder mot en nationell lagstiftning eller praxis som innebär att nationella allmänna domstolar saknar befogenhet att pröva om en nationell lagstiftning som medlemsstatens författningsdomstol har funnit vara förenlig med en nationell författningsbestämmelse som föreskriver att unionsrätten ska ha företräde är förenlig med unionsrätten.
- 2) Artikel 19.1 andra stycket FEU, jämförd med artikel 2 FEU, artikel 4.2 och 4.3 FEU, artikel 267 FEUF och principen om unionsrättens företräde, ska tolkas så, att den utgör hinder mot en nationell lagstiftning eller praxis som innebär att en nationell domare kan ådra sig disciplinärt ansvar på grund av att denne har tillämpat unionsrätten, såsom den tolkats av EU-domstolen, genom att underlåta att följa ett avgörande från den berörda medlemsstatens författningsdomstol som är oförenligt med principen om unionsrättens företräde.

⁽¹⁾ EUT C 371, 3.11.2020.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 22 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Amsterdam – Nederländerna) – Verkställighet av europeiska arresteringsorder som utfärdats mot X (C-562/21 PPU), Y (C-563/21 PPU)

(Förenade målen 562/21 PPU och C-563/21 PPU) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Brådskande mål om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Europeisk arresteringsorder – Rambeslut 2002/584/RIF – Artikel 1.3 – Överlämnande mellan medlemsstaterna – Villkor för verkställighet – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artikel 47 andra stycket – Den grundläggande rätten till en rättvis rättegång inför en oavhängig och opartisk domstol som har inrättats enligt lag – Systembrister eller allmänna brister – Prövning i två steg – Kriterier för tillämpning – Skyldighet för den verkställande rättsliga myndigheten att göra en konkret, precis prövning av om det finns grundad anledning att tro att den person som omfattas av en europeisk arresteringsorder, vid ett överlämnande, löper en verklig risk att få sin rätt till en rättvis rättegång inför en oavhängig och opartisk domstol som inrättats enligt lag kränkt)

(2022/C 165/25)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Amsterdam

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: X (C-562/21 PPU) Y (C-563/21 PPU)

Domslut

Artikel 1.2 och 1.3 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009, ska tolkas så, att den verkställande rättsliga myndigheten, som har att besluta om överlämnandet av en person som är föremål för en europeisk arresteringsorder, när denna förfogar över uppgifter om att det föreligger systembrister eller allmänna brister beträffande domstolarnas oavhängighet i den utfärdande medlemsstaten, vad gäller bland annat förfarandet för utnämning av domstolsledamöter, endast får vägra att överlämna den berörda personen

- under förutsättning att myndigheten, när det rör sig om en europeisk arresteringsorder som utfärdats för verkställighet av ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd, konstaterar att det under de särskilda omständigheterna i målet, och med hänsyn till bland annat de uppgifter som den berörda personen har lämnat beträffande vilka domare som ingår i den dömande sammansättningen i brottmålet mot vederbörande eller någon annan omständighet av relevans för bedömningen av den dömande sammansättningens oavhängighet och opartiskhet, finns grundad anledning att tro att den berörda personens grundläggande rätt – som stadfästs i artikel 47 andra stycket i stadgan – till en rättvis rättegång inför en oavhängig och opartisk domstol som har inrättats enligt lag har kränkts, och
- under förutsättning att samma myndighet, när det rör sig om en europeisk arresteringsorder som utfärdats i lagförings syfte, konstaterar att det under de särskilda omständigheterna i målet, och med hänsyn till bland annat de uppgifter som den berörda personen har lämnat beträffande sin personliga situation, brottets art och den faktiska bakgrunden till utfärdandet av arresteringsordern, eller någon annan omständighet av relevans för bedömningen av huruvida de domare som troligen kommer att ingå i den dömande sammansättningen i den berörda personens brottmål är oavhängiga och opartiska, finns grundad anledning att tro att det föreligger en verklig risk för att den berörda personens ovannämnda grundläggande rättighet kommer att kränkas om vederbörande överlämnas.

(¹) EUT C 2, 3.1.2022.

Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 10 januari 2022 – (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Parma – Italien) – brottmål mot ZI, TQ

(Mål C-437/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler – Hasardspel – Koncessioner för upptagande av vadhållningsinsatser – Förlängning av redan beviljade koncessioner – Legalisering av dataöverföringscentraler som bedriver vadhållningsverksamhet utan koncession och polistillstånd – Kort tidsfrist – Uppenbart att begäran om förhandsavgörande ska avvisas)

(2022/C 165/26)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Parma

Tilltalade i brottmålet vid den nationella domstolen

ZI, TQ

Avgörande

Det är uppenbart att den begäran om förhandsavgörande som framställts av Tribunale di Parma (Domstolen i Parma, Italien), genom beslut av den 8 november 2019, inte kan tas upp till prövning.

(¹) Datum för ingivande: 17.9.2020

Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 21 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Commissione tributaria provinciale di Roma – Italien) – Leonardo SpA mot Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale del Lazio

(Mål C-550/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 53.2 och 94 i domstolens rättegångsregler – Gemensamt system för mervärdesskatt – Avsaknad av tillräckliga upplysningar – Uppenbart att talan ska avvisas)

(2022/C 165/27)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione tributaria provinciale di Roma

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Leonardo SpA

Svarande: Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale del Lazio

Avgörande

Det är uppenbart att den begäran om förhandsavgörande som framställdes av Commissione tributaria provinciale di Roma (Provinskattedomstolen i Rom, Italien), genom beslut av den 21 juli 2021, ska avvisas.

⁽¹⁾ Datum för inlämnande: 06/09/2021.

Beslut av domstolens ordförande av den 23 februari 2022 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Wiesbaden – Tyskland) – TV mot Land Hessen

(Mål C-63/22) ⁽¹⁾

(Skydd av personuppgifter – Informationsbyrå (informationsbyrå för ekonomiska uppgifter) – Bedömning av fysiska personers kreditvärdighet ("scoring") på grundval av okontrollerade uppgifter från kreditgivare – Laglig behandling av uppgifter och solidariskt ansvar för sådan behandling)

(2022/C 165/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: TV

Motpart: Land Hessen

Övrig deltagare: SCHUFA Holding AG

Avgörande

Mål C-63/22 avskrivs.

⁽¹⁾ EUT C 1.2.2022.

Överklagande ingett den 24 maj 2021 av Roberto Alejandro Macías Chávez, José María Castillejo Oriol, Fernando Presencia av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 27 april 2021 i mål T-719/20, Macías Chávez m.fl. mot Spanien och parlamentet

(Mål C-322/21 P)

(2022/C 165/29)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Roberto Alejandro Macías Chávez, José María Castillejo Oriol och Fernando Presencia (ombud: J. Jover Padró, abogado)

Övriga parter i målet: Europaparlamentet och Konungariket Spanien

Genom beslut av den 1 februari 2022 ogillade domstolen (tionde avdelningen) överklagande i vissa delar som uppenbart ogrundat och avvisade det i övriga delar samt förpliktade klagandena att bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 10 september 2021 av Acciona, S.A. av det beslut som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 30 juni 2021 i mål T-362/20, Acciona mot EUIPO – Agencia Negociadora PB (REACCIONA)

(Mål C-557/21 P)

(2022/C 165/30)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Acciona, S.A. (ombud: J. C. Erdozain López, abogado)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Agencia Negociadora PB, S.L.

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 27 januari 2022 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att Acciona, S.A. ska bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 25 november 2021 – IEF Service GmbH mot HB

(Mål C-710/21)

(2022/C 165/31)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: IEF Service GmbH

Motpart: HB

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG⁽¹⁾ av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens tolkas så, att ett företag i den mening som avses i denna artikel redan är verksamt på minst två medlemsstaters territorium om det erbjuder sina tjänster i en annan medlemsstat och i detta syfte sysselsätter en självständig försäljningsingenjör där samt en arbetstagare som är anställd vid företagets säte regelmässigt arbetar hemifrån varannan vecka i den andra medlemsstaten?

2. Om fråga 1 besvaras jakande:

Ska artikel 9.1 i direktiv 2008/94/EG tolkas så, att en arbetstagare från ett sådant företag som är bosatt i den andra medlemsstaten och omfattas av systemet för social trygghet där, men omväxlande arbetar varannan vecka i den medlemsstat där arbetsgivaren har sitt säte och varannan vecka i den medlemsstat där vederbörande är bosatt och omfattas av systemet för social trygghet, "normalt" utför sitt arbete i båda medlemsstaterna i den mening som avses i denna artikel?

3. Om fråga 2 besvaras jakande:

Ska artikel 9.1 i direktiv 2008/94/EG tolkas så, att betalning av utestående fordringar från en arbetstagare som normalt utför eller utförde sitt arbete i två medlemsstater ska säkerställas av

- a) garantiinstitutionen från den medlemsstat vars lagstiftning arbetstagaren omfattas av inom ramen för samordningen av de sociala trygghetssystemen (socialförsäkring), om garantiinstitutionerna enligt artikel 3 i direktiv 2008/94/EG i båda staterna är utformade så, att arbetsgivaravgifterna för att finansiera garantianordningen ska erläggas som del av de obligatoriska avgifterna till socialförsäkringen,
- b) eller garantiinstitutionen från den andra medlemsstaten, i vilken det insolventa företaget har sitt säte, eller
- c) garantiinstitutionerna från båda medlemsstaterna, vilket innebär att arbetstagaren vid sin ansökan kan välja mot vilken institution denne vill rikta sina krav?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens (kodifierad version) (EUT L 283, 2008, s. 36).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel București (Rumänien) den 21 december 2021 – R.I. mot Inspectia Judiciară, N. L.

(Mål C-817/21)

(2022/C 165/32)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel București

Parter i det nationella målet

Klagande: R.I.

Motpart: Inspectia Judiciară, N. L.

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 2 och 19.1 andra stycket i fördraget om Europeiska unionen, beslut 2006/928 (¹) (om inrättande av en mekanism för samarbete och kontroll av Rumäniens framsteg vid uppfyllandet av de särskilda riktmärkena för reformen av rättsväsendet och kampen mot korruption) samt de garantier för oavhängighet och opartiskhet som tillämpas inom unionsrätten tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken chefsinspektören vid IJ får utfärda förvaltningsrättsliga akter med normerande verkan (utan lagstiftningskaraktär) och/eller individuell verkan för att på egen hand fastställa IJ:s institutionella ram för utnämning av IJ:s tjänstemän och bedömning av de sistnämndas arbete, bedrivandet av inspektionsverksamheten och utnämningen av den biträdande chefsinspektören, om dessa personer enligt lag är de enda som får genomföra, godkänna eller bestrida disciplinära utredningar med avseende på chefsinspektören?

(¹) Kommissionens beslut 2006/928 av den 13 december 2006 om inrättande av en mekanism för samarbete och kontroll av Rumäniens framsteg vid uppfyllandet av de särskilda riktmärkena för reformen av rättsväsendet och kampen mot korruption (EUT L 354, 2006, s. 56).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumänien) den 30 december 2021 – Banca A mot A.N.A.F., Președintele A.N.A.F.

(Mål C-827/21)

(2022/C 165/33)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i det nationella målet

Resningssökande: Banca A

Svarande: A.N.A.F., Președintele A.N.A.F.

Tolkningsfrågor

- 1) Är en nationell domstol skyldig att göra en tolkning som är konform med rådets direktiv 2009/133/EG⁽¹⁾ i fråga om den nationella skattebestämmelse som är tillämplig på inhemska situationer, enligt vilken en vinst som beror på att en andel som det övertagande bolaget har i det överlåtande bolaget uteslutas inte ska beskattas, under sådana omständigheter som de som är aktuella i förevarande fall,
  - där den nationella lagstiftaren har reglerat inhemska transaktioner och liknande gränsöverskridande sådana i olika bestämmelser som inte är identiska,
  - där det i den nationella bestämmelse som är tillämplig på inhemska transaktioner emellertid används begrepp som finns i direktivet (fusion, överföring av tillgångar och skulder samt andel som uteslutas),
  - där skälen till den nationella skattelagen kan tolkas så, att lagstiftaren har haft för avsikt att införa samma skattemässiga lösning för såväl inhemska som gränsöverskridande transaktioner, som regleras genom införlivandet av direktivet, i syfte att iakta principen om skatteneutralitet vid fusion på ett icke-diskriminerande sätt och för att undvika snedvridning av konkurrensen?
- 2) Ska artikel 7 i rådets direktiv 2009/133/EG tolkas så, att förmånen med skattebefrielse när det gäller vinst som beror på att en andel som ett bolag har i ett annat bolag uteslutas, till följd av att det sistnämnda bolagets tillgångar och skulder har överförts till det förstnämnda bolaget, inte kan förvägras på grund av att den aktuella transaktionen inte uppfyller alla de villkor som föreskrivs i den nationella bestämmelsen för att kunna betecknas som fusion?
- 3) Ska artikel 7 i rådets direktiv 2009/133/EG tolkas så, att förmånen med skattebefrielse inte ska tillämpas på vinst vid ett förvärv till lågt pris, vilken återspeglas i det övertagande bolagets resultaträkning?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2009/133/EG av den 19 oktober 2009 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan (EUT L 310, 2009, s. 34).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 6 januari 2022 – RF mot Finanzamt G

(Mål C-15/22)

(2022/C 165/34)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i det nationella målet

Klagande: RF

Motpart: Finanzamt G

Tolkningsfrågor

Ska artikel 4.3 fördraget om Europeiska unionen och artikel 208 jämförd med artikel 210 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tolkas så, att de utgör hinder för en nationell förvaltningspraxis som består i att skatt tas ut i de fall där ett projekt för utvecklingssamarbete finansieras av Europeiska utvecklingsfonden, medan under vissa villkor lön inte beskattas vilken arbetstagaren uppbär på grundval av ett pågående anställningsförhållande i samband med det tyska offentliga utvecklingsbiståndet inom ramen för det tekniska eller finansiella samarbetet, vilket till minst 75 procent finansieras av ett förbundsministerium med ansvar för utvecklingssamarbetet eller av ett statsägt privat bolag för utvecklingsbistånd?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Portugal) den 10 januari 2022 – Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau, S.A. mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-23/22)

(2022/C 165/35)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Parter i det nationella målet

Klagande: Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau, S.A.

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tolkningsfråga

Kan en korrekt tolkning av riktlinjerna för statligt regionalstöd för 2014–2020, jämförda med bestämmelserna i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014⁽¹⁾ av den 16 juni 2014, särskilt artiklarna 1 och 2.11 i denna förordning, och bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013⁽²⁾ av den 11 december 2013 och bilaga I till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, leda till slutsatsen att beredning av fiskeri- och vattenbruksprodukter avseende "saltad torsk", "fryst torsk" och "avsaltad torsk", som omfattas av verksamhetskoden 10204Rev3, enligt artiklarna 2.2 och 22.1 i Código Fiscal do Investimento (investeringskattelagen), som antogs genom Decreto-Lei n.º 162/2014 (lagdekret nr 162/2014) av den 31 oktober 2014 och [enligt] artiklarna 1 och 2 i Portaria n.º 282/2014 (ministerförordning nr 282/2014) av den 30 december 2014 inte utgör beredning av jordbruksprodukter i den mening som avses i bestämmelserna om statligt stöd?

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (Text av betydelse för EES) (EUT L 187, 2014, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (EUT L 354, 2013, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Pesti Központi Kerületi Bíróság (Ungern) den 25 januari 2022 – PannonHitel Pénzügyi Zrt. mot Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)

(Mål C-51/22)

(2022/C 165/36)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Parter i det nationella målet

Kärande: PannonHitel Pénzügyi Zrt.

Svarande: Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 5.1 a, 8.1 a första tankstrecket och 8.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91⁽¹⁾ tolkas så, att en passagerare får utöva sin rätt till återbetalning av hela inköpspriset för biljetten direkt gentemot lufttrafikföretaget, även om passageraren har bokat biljetten med hjälp av en tredje part som handlat som mellanman, till vilken passageraren har betalat priset för biljetten, och det var mellanmannen som köpte biljetten av lufttrafikföretaget och betalade priset för biljetten [till det företaget], och det inte finns någon uppgift att mellanmannen skulle ha handlat som lufttrafikföretagets auktoriserade agent eller att det skulle röra sig om en researrangör?

⁽¹⁾ EUT L 46, 2004, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 1 februari 2022 – IA mot DER Touristik Deutschland GmbH

(Mål C-62/22)

(2022/C 165/37)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Frankfurt am Main

Parter i det nationella målet

Kärande: IA

Svarande: DER Touristik Deutschland GmbH

Tolkningsfråga

Ska artikel 18.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (omarbetning)⁽¹⁾ tolkas på så sätt att den, förutom att reglera internationell behörighet, även innehåller en bestämmelse avseende nationella domstolars territoriella behörighet i tvister angående reseavtal, vilken ska beaktas av den domstol vid vilken talan väckts, om både konsumenten, i egenskap av resenär, och dennes avtalspartner, i egenskap av researrangör, har hemvist i samma medlemsstat, men resmålet inte är beläget i denna medlemsstat utan i utlandet, vilket får till följd att konsumenten, som ett komplement till nationella behörighetsregler, kan göra gällande avtalsgrundade anspråk gentemot researrangören vid domstolen för den ort där konsumenten har hemvist?

⁽¹⁾ ABl. 2012, L 351, S. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 1 februari 2022 –
Viagogo AG mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza
e del Mercato**

(Mål C-70/22)

(2022/C 165/38)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Viagogo AG

Motparter: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör direktiv 2000/31/EG⁽¹⁾ och särskilt artiklarna 3, 14 och 15, jämförda med artikel 56 FEUF, hinder för tillämpning av en medlemsstats lagstiftning om försäljning av evenemangsbiljetter på sekundärmarknaden som får till följd att en operatör av en värplattform som är verksam i EU – såsom klaganden i förevarande mål – inte får tillhandahålla annonstjänster avseende försäljning av evenemangsbiljetter på sekundärmarknaden till tredje part och därmed förbehåller sådan verksamhet för enbart försäljare, evenemangsarrangörer eller andra aktörer som har tillstånd från offentliga myndigheter att erbjuda biljetter på primärmarknaden med certifierade system?
- 2) Utgör dessutom artiklarna 102 och 106 FEUF hinder för tillämpning av en medlemsstats lagstiftning om försäljning av evenemangsbiljetter som förbehåller samtliga tjänster på sekundärmarknaden för biljetter (och i synnerhet förmedling) för försäljare, evenemangsarrangörer eller andra aktörer som har tillstånd att utfärda biljetter på primärmarknaden med certifierade system och därmed förbjuder leverantörer av informationssamhällets tjänster som avser att tillhandahålla värdtjänster i den mening som avses i artiklarna 14 och 15 i direktiv 2000/31/EG att bedriva sådan verksamhet, särskilt i fall där ett sådant förbehåll – såsom i förevarande fall – får till följd att en operatör som har en dominerande ställning på primärmarknaden för biljettförsäljning kan förstärka denna ställning när det gäller förmedlingstjänster på sekundärmarknaden?
- 3) Är begreppet passiv leverantör av värdtjänster enligt unionslagstiftningen och i synnerhet direktiv 2000/31/EG enbart tillämpligt om det inte förekommer någon som helst filtrering, urval, indexering, organisation, katalogisering, aggregering, bedömning, användning, ändring, utvinning eller marknadsföring av innehåll som användarna har offentliggjort, vilka anges som vägledande exempel som inte alla behöver förekomma, eftersom de var för sig kan betraktas som tecken på en entreprenörsässig förvaltning av tjänsten och/eller tillämpning av en teknik för att kartlägga användarnas beteende i syfte att öka deras lojalitet, eller är det upp till den hänskjutande domstolen att bedöma relevansen av ovannämnda omständigheter för att det, även om en eller flera av dem föreligger, ska kunna anses att det förekommer sådan neutralitet i tjänsten som medför kvalificering som passiv värdtjänstleverantör?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EGT L 178, 2000, s. 1).

**Överklagande ingett den 3 februari 2022 av Grupa Azoty S.A., Azomureş SA, Lipasmata Kavalas LTD
Ypokatastima Allodapis av det beslut som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den
29 november 2021 i mål T-726/20, Grupa Azoty m.fl. mot kommissionen**

(Mål C-73/22 P)

(2022/C 165/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Grupa Azoty S.A., Azomureş SA, Lipasmata Kavalas LTD Ypokatastima Allodapis (ombud: D. Haverbeke, L. Ruessmann och P. Sellar, advokats)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- slå fast att klagandenas talan enligt artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens meddelande av den 25 september 2020 med rubriken "Riktlinjer för vissa statliga stödåtgärder inom ramen för systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser efter 2021" ⁽¹⁾ kan tas upp till prövning,
- i andra hand, upphäva det överklagade beslutet med motiveringen att tribunalen skulle ha prövat avvisningsgrunderna i samband med prövningen i sak,
- återförvisa målet till tribunalen för prövning i sak,
- förplikta motparterna att ersätta rättegångskostnaderna i målet om överklagande, och
- förordna att beslut om rättegångskostnader anstår till dess tribunalen prövat talan.

Grunder och huvudargument

Klagandena anför två grunder till stöd för sitt överklagande.

Den första grunden: bristfällig motivering.

- Tribunalen uppfyllde inte sin motiveringsskyldighet. För det första tog den i punkterna 34-48 och 49-51 i det överklagade beslutet inte upp klagandenas argument och fastställde inte de faktiska omständigheterna. För det andra gav inte tribunalen någon förklaring till varför klagandena endast kan vara direkt berörda av kommissionsbeslut som antagits enligt en viss sekundärrättsakt. Detta avser punkt 38 i det överklagade beslutet.

Den andra grunden: Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att slå fast att klagandena inte var direkt berörda.

- Tribunalen hänvisade till fast rättspraxis för att ange testet för att vara direkt berörd i punkterna 26-30 i det överklagade beslutet. Som en del av testet för att vara direkt berörd måste tribunalen pröva den angripna rättsaktens innehåll, art, syfte och sammanhang samt det faktiska och rättsliga sammanhang som den ingår i. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid prövningen av rekvisitet "direkt berörd" i artikel 263 FEUF genom att underlåta att göra en sådan prövning. Detta påverkar punkterna 34-48 i det överklagade beslutet. Tribunalen har skapat sin egen bild mot vilken klagandena saknar rättsmedel. Genom att inte följa och tillämpa testet för direkt berörd gjorde sig tribunalen skyldig till felaktig rättstillämpning.

I andra hand görs gällande att tribunalen skulle ha sparat prövningen om huruvida talan skulle avvisas till prövningen av de faktiska omständigheterna.

- Enligt artikel 130.3 punkterna 7 och 8 i tribunalens rättegångsregler ska tribunalen, om det framstår som befogat på grund av särskilda omständigheter, besluta att ansökan om rättegångshinder ska prövas i samband med att målet avgörs i sak, och följaktligen fastställa nya frister för målets fortsatta handläggning. Det är fast rättspraxis att det föreligger särskilda omständigheter när detta är nödvändigt för att säkerställa en god rättsskipning.
- Tribunalen skulle ha prövat den angripna rättsaktens art, innehåll och syfte för att avgöra om klagandena var direkt berörda. Härvid är det nödvändigt att bedöma rättsaktens materiella innehåll och huruvida den innebär oberoende rättsliga skyldigheter för medlemsstaterna. Denna bedömning och bedömningen av den första grunden i sak, avseende kommissionens bristande befogenhet att anta bilaga I till den omtvistade rättsakten, överlappar varandra. Genom att inte spara bedömningen av kommissionens invändning om rättegångshinder till prövningen i sak, åsidosatte tribunalen bestämmelserna i artikel 130 punkterna 7 och 8 i tribunalens rättegångsregler.

⁽¹⁾ EUT C 317, 2020, s. 5.

Överklagande ingett den 4 februari 2022 av Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosopi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proïnton och Trevira GmbH av det beslut som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 29 november 2021 i mål T-741/20, Advansa Manufacturing m.fl. mot kommissionen

(Mål C-77/22 P)

(2022/C 165/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosopi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proïnton, Trevira GmbH (ombud: D. Haverbeke, L. Ruessmann och P. Sellar, avocats)

Övriga parter i målet: Dralon GmbH, Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- slå fast att klagandenas talan enligt artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens meddelande av den 25 september 2020 med rubriken "Riktlinjer för vissa statliga stödåtgärder inom ramen för systemet för handel med utsläppsätter för växthusgaser efter 2021" (!) kan tas upp till prövning,
- i andra hand, upphäva det överklagade beslutet med motiveringen att tribunalen skulle ha prövat avvisningsgrunderna i samband med prövningen i sak,
- återförvisa målet till tribunalen för prövning i sak,
- förplikta motparterna att ersätta rättegångskostnaderna i målet om överklagande, och
- förordna att beslut om rättegångskostnader anstår till dess tribunalen prövat talan.

Grunder och huvudargument

Klagandena anför två grunder till stöd för sitt överklagande.

Den första grunden: bristfällig motivering.

- Tribunalen uppfyllde inte sin motiveringsskyldighet. För det första tog den i punkterna 34-48 och 49-51 i det överklagade beslutet inte upp klagandenas argument och fastställde inte de faktiska omständigheterna. För det andra gav inte tribunalen någon förklaring till varför klagandena endast kan vara direkt berörda av kommissionsbeslut som antagits enligt en viss sekundärrättsakt. Detta avser punkt 38 i det överklagade beslutet.

Den andra grunden: Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att slå fast att klagandena inte var direkt berörda.

- Tribunalen hänvisade till fast rättspraxis för att ange testet för att vara direkt berörd i punkterna 26-30 i det överklagade beslutet. Som en del av testet för att vara direkt berörd måste tribunalen pröva den angripna rättsaktens innehåll, art, syfte och sammanhang samt det faktiska och rättsliga sammanhang som den ingår i. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid prövningen av rekvisitet "direkt berörd" i artikel 263 FEUF genom att underlåta att göra en sådan prövning. Detta påverkar punkterna 34-48 i det överklagade beslutet. Tribunalen har skapat sin egen bild mot vilken klagandena saknar rättsmedel. Genom att inte följa och tillämpa testet för direkt berörd gjorde sig tribunalen skyldig till felaktig rättstillämpning.

I andra hand görs gällande att tribunalen skulle ha sparat prövningen om huruvida talan skulle avvisas till prövningen av de faktiska omständigheterna.

- Enligt artikel 130.3 punkterna 7 och 8 i tribunalens rättegångsregler ska tribunalen, om det framstår som befogat på grund av särskilda omständigheter, besluta att ansökan om rättegångshinder ska prövas i samband med att målet avgörs i sak, och följaktligen fastställa nya frister för målets fortsatta handläggning. Det är fast rättspraxis att det föreligger särskilda omständigheter när detta är nödvändigt för att säkerställa en god rättsskipning.
- Tribunalen skulle ha prövat den angripna rättsaktens art, innehåll och syfte för att avgöra om klagandena var direkt berörda. Härvid är det nödvändigt att bedöma rättsaktens materiella innehåll och huruvida den innebär oberoende rättsliga skyldigheter för medlemsstaterna. Denna bedömning och bedömningen av den första grunden i sak, avseende kommissionens bristande befogenhet att anta bilaga I till den omtvistade rättsakten, överlappar varandra. Genom att inte spara bedömningen av kommissionens invändning om rättegångshinder till prövningen i sak, åsidosatte tribunalen bestämmelserna i artikel 130 punkterna 7 och 8 i tribunalens rättegångsregler.

(¹) EUT C 317, 2020, s. 5.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 9 februari 2022 – Papier Mettler Italia S.r.l. mot Ministero della Transizione Ecologica (tidigare Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare), Ministero dello Sviluppo Economico

(Mål C-86/22)

(2022/C 165/41)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i det nationella målet

Klagande: Papier Mettler Italia S.r.l.

Motparter: Ministero della Transizione Ecologica (tidigare Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare), Ministero dello Sviluppo Economico

Tolkningsfrågor

1. Utgör artikel 114.5 och 114.6 FEUF, artikel 16.1 i direktiv 94/62/EG (¹) och artikel 8 i direktiv 98/34/EG (²) hinder för tillämpning av en nationell lagstiftning såsom den som följer av det angripna interministeriella dekretet, enligt vilken engångsbärkassar som är framställda av icke biologiskt nedbrytbart material men uppfyller övriga krav i direktiv 94/62/EG inte får släppas ut på marknaden, för det fall nämnda nationella lagstiftning innehåller strängare tekniska föreskrifter än unionslagstiftningen och den berörda medlemsstaten inte i förväg har underrättat Europeiska kommissionen om nämnda dekret utan först efter det att det har antagits och innan det har offentliggjorts?
2. Ska artiklarna 1, 2, 9.1 och 18 i direktiv 94/62/EG, jämförda med artiklarna 1, 2 och 3 i bilaga 2 till direktivet, tolkas på så sätt att de utgör hinder för antagandet av en nationell lagstiftning enligt vilken engångsbärkassar som är framställda av icke biologiskt nedbrytbart material men som uppfyller övriga krav i direktiv 94/62/EG inte får släppas ut på marknaden, eller kan ytterligare tekniska föreskrifter som fastställs i den nationella lagstiftningen motiveras av syftet att säkerställa ett bättre miljöskydd, eventuellt med beaktande av de speciella omständigheterna kring utmaningarna med avfallsinsamling i den berörda medlemsstaten och det faktum att medlemsstaten även ska fullgöra sina unionsrättsliga förpliktelser på detta relaterade område?
3. Ska artiklarna 1, 2, 9.1 och 18 i direktiv 94/62/EG, jämförda med artiklarna 1, 2 och 3 i bilaga 2 till direktivet, tolkas på så sätt att de utgör ett klart och tydligt regelverk som förbjuder alla hinder för att påsar som uppfyller kraven i direktivet släpps ut på marknaden, med den följd att alla statliga organ, däribland offentliga myndigheter, ska låta bli att tillämpa en nationell lagstiftning som eventuellt strider mot direktivet?

4. Utgör antagandet av en nationell lagstiftning som förbjuder att engångsbärkassar som är icke biologiskt nedbrytbara men framställda i överensstämmelse med kraven i direktiv 94/62/EG släpps ut på marknaden en klar och uppenbar överträdelse av artikel 18 i direktiv 94/62/EG, när det inte motiveras av syftet att säkerställa ett bättre miljöskydd, de speciella omständigheterna kring utmaningarna med avfallsinsamling i den berörda medlemsstaten och det faktum att medlemsstaten även ska fullgöra sina unionsrättsliga förpliktelser på detta relaterade område?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EUT L 365, 1994, s. 10).

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EUT L 204, 1998, s. 37).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Essen (Tyskland) den 10 februari 2022 –
DC mot HJ**

(Mål C-97/22)

(2022/C 165/42)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Essen

Parter i det nationella målet

Kärande: DC

Svarande: HJ

Tolkningsfrågor

Ska artikel 14.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (¹) tolkas så, att den, i en situation där beställaren ingår ett entreprenadkontrakt utanför fasta affärslokaler och därefter frånträder sin viljeförklaring om ingående av avtalet först efter att näringsidkaren redan tillhandahållit tjänsten (i sin helhet), innebär att näringsidkaren varken har rätt till ersättning för tjänstens värde eller ersättning enligt reglerna om obehörig vinst, även när villkoren för värdeersättning enligt bestämmelserna om rättsföljderna av att ångerrätten utövas visserligen inte är uppfyllda, men beställaren erhållit en förmögenhetsökning, det vill säga har gjort en vinst?

(¹) EUT L 304, 2011, s. 64.

TRIBUNALEN

Tribunalens beslut av den 10 februari 2022 – TO mot EEA

(Mål T-434/21) ⁽¹⁾

(Personalmål – Verkställighet av en dom från tribunalen – Beslut som inte har bestritts inom fristen – Rättskraft – Villkorligt åtagande av anställningsmyndigheten i samband med en förlikning som skett utanför tribunalen – Erbjudande om förlikning som inte har accepterats av sökanden – Åtgärd som går någon emot föreligger inte – Avvisning)

(2022/C 165/43)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: TO (ombud: advokaten É. Boigelot)

Svarande: Europeiska miljöbyrån (ombud: O. Cornu, biträdd av advokaten B. Wägenbaur)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF i första hand om ogiltigförklaring av beslutet av den 21 september 2020, genom vilket EEA dels vägrade att följa domen av den 11 juni 2019, TO/EEA (T-462/17, ej publicerad, EU:T:2019:397), dels avslog sökandens begäran av den 16 september 2020, och i andra hand om att EEA ska förpliktas att till sökanden betala för det första, de belopp som motsvarar avgångsvederlaget och bosättningsbidraget, jämte ränta från och med den 22 september 2016 för det andra, ett belopp på 20 000 euro som ersättning för den påstådda ideella skada som har lidits på grund av att sökandens personuppgifter har getts ut till tredje man och för det tredje, ett belopp på 20 000 euro som ersättning för den påstådda ideella skada som har lidits på grund av avslaget på sökandens begäran att utfå den skriftväxling som skett med dennes tidigare ombud såväl före som efter det att domen meddelades.

Avgörande

- 1) Talan avvisas.
- 2) TO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som har uppkommit för Europeiska miljöbyrån (EEA).

⁽¹⁾ EUT C 349, 30.8.2021.

Talan väckt den 27 januari 2022 – BNP Paribas mot SRB

(Mål T-71/22)

(2022/C 165/44)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: BNP Paribas (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Champsaur och A. Delors)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— förplikta SRB att lämna ut den fullständiga resolutionsplan som godkänts genom resolutionsbeslutet, ⁽¹⁾

- slå fast att de omtvistade bestämmelserna i MREL policyn inte ska tillämpas,
- ogiltigförklara resolutionsbeslutet,
- ogiltigförklara MREL-beslutet, (2) och
- förplikta SRB att ersätta sökandens rättegångskostnader och de övriga kostnader som har uppkommit i samband med förevarande förfarande.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder avseende resolutionsbeslutet och åtta grunder avseende MREL-beslutet.

1. Första grunden avseende resolutionsbeslutet. Sökanden gör gällande att SRB har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning. Sökanden hävdar att resolutionsbeslutet åsidosätter bestämmelserna i förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014, (3) och i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 av den 23 mars 2016, (4) samt proportionalitetsprincipen.
2. Andra grunden avseende resolutionsbeslutet. Sökanden gör gällande att SRB har gjort en uppenbart oriktig bedömning och har åsidosatt principen om god förvaltning.
  - Till stöd för denna grund gör sökanden gällande att SRB har antagit en enhetlig strategi för skuldnedskrivning för samtliga globala systemviktiga institut (G-SIIs), utan att ta hänsyn till faktiska fall som rör resolution och har underlåtit att noggrant och opartiskt undersöka alla de faktabaserade och motiverade uppgifter som sökanden har anfört i samband med valet av resolutionsstrategi.
3. Tredje grunden avseende resolutionsbeslutet. Sökanden gör gällande att SRB har intagit ett ställningstagande som återspeglar ett normativt val och således har överskridit sin befogenhet enligt förordning (EU) nr 806/2014.
4. Fjärde grunden avseende resolutionsbeslutet. Sökanden gör gällande att det har antagits i strid med sökandens rätt att yttra sig och i strid med SRB:s motiveringsskyldighet, eftersom SRB inte har motiverat sitt val av resolutionsstrategi för sökanden.
5. Femte grunden avseende resolutionsbeslutet. Sökanden gör gällande att vissa bestämmelser i förordning (EU) nr 806/2014, som har tillämpats av SRB vid antagandet av det beslutet, åsidosätter grundläggande rättigheter och FEUF.
6. Första grunden avseende MREL-beslutet: Sökanden gör gällande att det grundas på och är nära knutet till resolutionsbeslutet och att det således inte längre skulle vara giltigt om det beslutet ogiltigförklaras.
7. Andra grunden avseende MREL-beslutet: Sökanden gör gällande att SRB gjorde en felaktig rättstillämpning när den tolkade och tillämpade bestämmelserna i förordning (EU) nr 806/2014.
  - Till stöd för denna grund gör sökanden gällande att SRB har underlåtit att beakta den bankkoncern som bildats efter upprättandet av resolutionen vid fastställandet av MREL och det kombinerade buffertkravet (CBR) som uppställts efter antagandet av resolutionen vid fastställandet av marknadsförtroendeavgiften, och har underlåtit att göra en fullständig bedömning av alla de uppgifter som är relevanta för MREL beräkningen och att motivera sin beräkning av MREL.
8. Tredje grunden avseende MREL-beslutet: Sökanden gör gällande att SRB har gjort en uppenbart oriktig bedömning vid fastställandet av MREL och har åsidosatt principen om god förvaltning, i den mån SRB underlät att genomföra en noggrann och opartisk bedömning av BNP Paribas koncernen efter resolutionen och i synnerhet genom att beakta resolutionens inverkan på storleken på och affärsmodellen för BNP Paribas koncernen.
9. Fjärde grunden avseende MREL-beslutet: Sökanden gör gällande att SRB har åsidosatt principen om berättigade förväntningar genom att inte tillämpa flera bestämmelser i dess MREL policy avseende MREL ändringar.
10. Femte grunden avseende MREL-beslutet: Sökanden gör gällande att SRB har åsidosatt proportionalitetsprincipen, rätten till egendom och näringsfriheten genom att fastställa ett MREL belopp som är oproportionerligt mot bakgrund av resolutionsmålen.
11. Sjätte grunden avseende MREL-beslutet: Sökanden gör gällande att SRB har underlåtit att motivera det beslutet genom att i det beslutet inte inkludera alla de uppgifter som är nödvändiga för att sökanden ska kunna förstå på vilken grund och enligt vilken metod MREL har fastställts och varför den metoden skiljde sig från den allmänna metod som anges i MREL policyn.

12. Sjunde grunden avseende MREL-beslutet: Sökanden gör gällande att SRB har åsidosatt sökandens rätt att yttra sig genom att principiellt vägra att beakta vissa påpekanden.
13. Åttonde grunden avseende MREL-beslutet: MREL policyn som MREL beslutet grundas på åsidosätter förordning (EU) nr 806/2014 och utgör maktmissbruk av SRB, i den mån detta innebär ett normativt val i samband med resolution och åsidosätter lagstiftarens befogenhet.

-
- (¹) Det resolutionsbeslut som det hänvisas till är följande: Gemensamt beslut om koncernresolutionsplanen och bedömningen av möjligheten till resolution för BNP Paribas och dess dotterbolag, vilket fattats av Gemensamma resolutionsnämnden, Magyar Nemzeti Bank, Finanstilsynet och Bankowy Fundusz Gwarancyjny den 4 november 2021, referensnummer RC/JD/2020/52.
- (²) Det MERL-beslut som det hänvisas till är följande: Gemensamt beslut om fastställande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för BNP Paribas och vissa av dess dotterbolag, vilket fattats av SRB, Magyar Nemzeti Bank, Finanstilsynet och Bankowy Fundusz Gwarancyjny den 4 november 2021, referensnummer RC/JD/2020/53.
- (³) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).
- (⁴) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 av den 23 mars 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU med avseende på tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i återhämtningsplaner, resolutionsplaner och koncernresolutionsplaner, de minimikriterier som den behöriga myndigheten ska bedöma när det gäller återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner, villkoren för finansiellt stöd inom koncerner, kraven på oberoende värderingsmän, avtalsenligt erkännande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter, förfarandena och innehållet för anmälningskrav och underrättelse om uppskjutande samt resolutionskollegiernas operativa funktionssätt (EUT L 184, 2016, s. 1).

Talan väckt den 15 februari 2022 – Associazione ”Terra Mia Amici No Tap” mot EIB

(Mål T-86/22)

(2022/C 165/45)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Associazione ”Terra Mia Amici No Tap” (Melendugno, Italien) (ombud: A. Calò, avvocato)

Svarande: Europeiska investeringsbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att EIB gjorde fel när den ansåg att den begäran om omprövning som sökanden gett in inte kunde tas upp till prövning och inte hade getts in i rätt tid,
- förplikta EIB att anta ett beslut om att upphäva den finansiering som beviljats TAP AG, och
- förplikta EIB att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: EIB gjorde fel när den ansåg att den begäran om omprövning som sökanden gett in inte kunde tas upp till prövning
  - I det avseendet gör sökanden gällande att EIB åsidosatte Århuskonventionen, förordning (EG) nr 1367/2006 (¹) av den 6 september 2006, förordning (EU) 2021/1767 (²) samt punkterna 1, 6 och 9 i ingressen till den förklaring om principer och normer på området för sociala frågor och miljöfrågor som EIB antagit. Närmare bestämt borde EIB ha återkallat den beviljade finansieringen, med tanke på att begäran om omprövning gällde en förvaltningsåtgärd enligt miljörätten.

2. Andra grunden: EIB gjorde fel när den ansåg att den begäran om omprövning som sökanden gett in inte hade getts in i rätt tid

- I det avseendet gör sökanden gällande att EIB åsidosatte Århuskonventionen, förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006, förordning (EU) 2021/1767 samt punkterna 1, 6 och 9 i ingressen till den förklaring om principer och normer på området för sociala frågor och miljöfrågor som EIB antagit. Närmare bestämt gjorde EIB fel när den inte återkallade finansieringen, vilket borde skett i form av ett nytt självständigt och separat beslut i förhållande till det beslut genom vilket finansieringen tidigare beviljades, och under alla omständigheter ska sexveckorsfristen för att lämna in en begäran om omprövning beräknas från den dag då anläggningen togs i drift, eftersom mottagaren av finansieringen enligt avtalet gavs möjlighet att rätta sig efter EIB:s normer senast den dagen.

3. Tredje grunden: EIB åsidosatte punkt 36 i sin förklaring om principer och normer på området för sociala frågor och miljöfrågor

- I det avseende gör sökanden gällande att vad beträffar det nu aktuella fallet föreskrivs i nämnda punkt 36 att EIB ska kräva att alla projekt som finansieras av banken åtminstone ska iakttas

- tillämplig nationell miljölagstiftning,

- tillämplig EU-miljölagstiftning, bland annat [Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/52/EU av den 16 april 2014 om ändring av direktiv 2011/92/EU om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt] och naturskyddsdirektiven samt sektorsdirektiv och sektorsövergripande direktiv,

- de principer och krav i internationella konventioner som införlivats i EU-rätten och som är relevanta för miljön.

I det aktuella fallet har ingen av dessa punkter iakttagits.

Följande åsidosättanden har nämligen styrkts:

a. Åsidosättande av EU:s miljölagstiftning, i synnerhet

- a.I skäl 36 jämfört med artiklarna 4 och 14 i förordning (EU) nr 347/2013 (avsaknad av kostnads-nyttanalyser),
- a.II skäl 31 i förordning 347/2013 jämfört med artikel 5.1 i direktiv 2011/92/EU samt punkt 1 i bilaga IV till det direktivet (kumulativa externa effekter),
- a.III skäl 31 i förordning 347/2013 jämfört med artikel 5.1 i direktiv 2011/92/EU samt punkt 1 i bilaga IV till det direktivet (kumulativa externa effekter) – Förbud mot så kallad salamitaktik
- a.IV artikel 2.1 i direktiv 2011/92/EU samt artikel 6.3 och 6.4 i habitatdirektivet,
- a.V artikel 4.4 i direktiv 2009/147 (fågeldirektivet),
- a.VI skäl 30 jämfört med artikel 9 i förordning nr 1367/2006 samt artikel 6 i direktiv 2014/52/EU (öppenhet och deltagande),
- a.VII skäl 28 jämfört med artikel 7 i förordning 347/2013 (habitatförordningen), och
- a.VIII artikel 191.1 FEUF jämförd med den förklaring om principer och normer på området för sociala frågor och miljöfrågor som EIB:s styrelse antog den 3 februari 2009.

b. Åsidosättande av italiensk lagstiftning, i synnerhet:

- b.I lagdekret 42/2004 om införlivande av landskapskonventionen, artikel 26,
- b.II lagdekret 42/2004 om införlivande av landskapskonventionen, artikel 146,
- b.III artikel 14b i lag 241 av den 7 augusti 1990, tjänstekonferens,
- b.IV föreskrift A57 i ministerdekretet om miljövänlighet 223/14,
- b.V lagstiftningsdekret 152/06, avsaknad av sanktioner, och
- b.VI artikel 452c i strafflagen (miljökatastrof).

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av Europaparlamentets och rådets förordning nr 347/2013 av den 17 april 2013

— I det avseendet gör sökanden gällande att det inte gjordes någon adekvat kostnads- och nyttoanalys.

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på Europeiska gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, 2006, s. 13).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1767 av den 6 oktober 2021 om ändring av förordning (EG) nr 1367/2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 356, 2021, s. 1).

Talan väckt den 17 februari 2022 – Hahn Rechtsanwältin mot kommissionen

(Mål T-87/22)

(2022/C 165/46)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Hahn Rechtsanwältin PartG mbB (Bremen, Tyskland) (ombud: advokaten K. Künstler)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut C(2021) 9326 final av den 7 december 2021,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Det finns inga grunder för att vägra tillgång enligt artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1049/2001. (¹)
  - Kommissionen har inte visat att parterna i kartellförfarande AT.40178 – Fordonsutsläpp har några skyddsvärda affärsintressen i den mening som avses i artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001 och har inte gjort någon individuell prövning.
  - Kommissionen kan inte göra gällande undersökningsskyddet, eftersom det rör sig om en avslutad undersökning av en kartell som lett fram till ett lagakraftvunnet beslut och eftersom kommissionen inte gjort någon individuell prövning.
  - Kommissionen har grundat sig på ett antagande om nekad tillgång, även om förutsättningarna i artikel 4.2 första och/eller tredje strecksatsen i förordning (EG) nr 1049/2001 inte var uppfyllda, vilket har lett till en rättsstridig snedvridning av förhållandet mellan huvudregel och undantag när det gäller rätten till tillgång.
2. Andra grunden: Det föreligger ett övervägande allmänintresse av utlämnande i den mening som avses i artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1049/2001
  - Kommissionen har felaktigt underlåtit att slå fast att det föreligger ett övervägande allmänintresse i den mening som avses i artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1049/2001.
  - Det är i förevarande fall uppenbart att det allmännas bästa inte iakttagits, eftersom de konkurrensbegränsande överenskommelserna även avsåg manipulationsanordningar i personbilar, och förhöjda kväveoxidutsläpp påverkade folkhälsan, miljön och klimatet.

- Enligt Europeiska miljöbyrån (EEA) dör ungefär 12 800 människor per år bara i Tyskland på grund av luftföroreningar orsakade av kvävedioxid.
3. Tredje grunden: Det har inte gjorts någon konkret prövning av om handlingarna delvis kunde lämnas ut mot bakgrund av artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1049/2001
- Kommissionen har inte gjort någon tillräcklig och konkret prövning av om det i andra hand var möjligt att delvis lämna ut handlingar enligt artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1049/2001.
  - Det har inte gjorts någon prövning av om det i förekommande fall var möjligt att vidta en mindre restriktiv åtgärd när det gäller sökandens rätt att få tillgång till handlingar.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).

Talan väckt den 21 februari 2022 – OG m.fl. mot kommissionen

(Mål T-101/22)

(2022/C 165/47)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: OG, OH, OI och OJ (ombud: advokat D. Gómez Fernández)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 1 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/2288 (¹) om ändring av bilagan till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/953 (²) vad gäller godtagandeperioden för vaccinationsintyg om avslutad primärvaccinationsserie som är utfärdade enligt formatet för EU:s digitala covidintyg, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sju grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av behörighetsreglerna och av artikel 290.1 FEUF.
  - Härvidlag gör sökandena gällande att kommissionen överskridit den befogenhet att anta delegerade akter som den getts av Europaparlamentet i artiklarna 12 och 5.2 i förordning 2021/953, samt åsidosatt nämnda artiklar, eftersom kommissionen inte har iakttagit de väsentliga delarna av delegeringsakten, och att den under alla förhållanden gått utanför det regelverk som definierats genom den grundläggande lagstiftningsakten, eftersom ändringarna inte är nödvändiga för det fall vetenskapliga framsteg görs för att övervinna covid19-pandemin.
2. Andra grunden: Åsidosättande av behörighetsreglerna och av artikel 290.1 FEUF.
  - Härvidlag gör sökandena gällande att kommissionen överskridit den befogenhet att anta delegerade akter som den getts av Europaparlamentet i artiklarna 13 och 5.4 i förordning 2021/953, samt åsidosatt nämnda artiklar. Väsentliga formföreskrifter har åsidosatts eftersom man tillämpat det skyndsamma förfarandet trots att de särskilda förutsättningar som föreskrivits för en sådan tillämpning inte är för handen, närmare bestämt att det kommer nya vetenskapliga rön och att det föreligger tvingande skäl till skyndsamhet.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av den grundläggande rätten till fri rörlighet som stadfästs i artikel 21 FEUF, artikel 45 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 2 i protokoll nr 4 till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, artikel 27 i direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004, och proportionalitetsprincipen.

- Sökandena gör härvidlag gällande att de inskränkningar som införts inte är motiverade av folkhälsoskäl och att deras effektivitet eller nödvändighet inte har bevisats.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av stadgans grundläggande rättigheter avseende likhet inför lagen (artikel 20) och icke-diskriminering (artikel 21) samt motsvarande rättigheter enligt Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen), eftersom det utan vetenskaplig grund har införts en skillnad i behandling mellan personer som erhållit en avslutad primärvaccinationsserie och personer som erhållit en påfyllnadsdos.
5. Femte grunden: Bristande behörighet på området.
- Sökandena gör härvidlag gällande åsidosättande av principen om tilldelade befogenheter och av artiklarna 5 och 168 FEUF eftersom varken kommissionen eller EU har befogenhet att vidta åtgärder för att göra vaccination obligatorisk, även om detta är indirekt, för den som inte vill förlora vaccinationsintyget automatiskt 270 dagar efter avslutad primärvaccinationsserie.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av stadgans grundläggande rättigheter avseende rätt till frihet (artikel 6), respekt för privatlivet och familjelivet (artikel 7), människans värdighet (artikel 1) och rätt till fysisk integritet (artikel 3), samt motsvarande rättigheter enligt Europakonventionen, genom att indirekt kräva vaccination med en påfyllnadsdos för att inte förlora vaccinationsintyget.
7. Sjunde grunden: Maktmissbruk.
- Sökandena gör härvidlag gällande artikel 18 i Europakonventionen har åsidosatts genom att man eftersträvat ett annat mål än det åsyftade med den delegerade förordningen, nämligen att personer indirekta tvingas att vaccinera sig med en påfyllnadsdos om de inte vill förlora vaccinationsintyget automatiskt.

(¹) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/2288 av den 21 december 2021 om ändring av bilagan till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/953 vad gäller godtagandeperioden för vaccinationsintyg om avslutad primärvaccinationsserie som är utfärdade enligt formatet för EU:s digitala covidintyg (EUT L 458, 2021, s. 459).

(²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/953 av den 14 juni 2021 om en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande från covid-19 (EU:s digitala covidintyg) för att underlätta fri rörlighet under covid-19-pandemin (EUT L 211, 2021, s. 1).

Överklagande ingett den 22 februari 2022 – Transgourmet Ibérica mot EUIPO – Aldi (Gourmet)

(Mål T-102/22)

(2022/C 165/48)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter

Klagande: Transgourmet Ibérica, SAU (Gerona, Spanien) (ombud: advokaterna C. Duch Fonoll och I. Osinaga Lozano)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket "Gourmet" – EU-varumärke nr 8 143 653

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 14 december 2021 i ärende R 862/2021-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det omtvistade beslutet i sin helhet,
- återförvisa ärendet till överklagandenämnden för slutligt avgörande, och

- förplikta EUIPO och motparten att bära sina respektive rättegångskostnader och att ersätta alla de rättegångskostnader som uppkommit för klaganden i förfarandet vid tribunalen, överklagandenämnden och annulleringsenheten.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2436 och av rättspraxis som har samband härmed,
- åsidosättande av artikel 64.2 och 64.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, jämförd med artikel 10.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625 och av rättspraxis som har samband härmed, och
- åsidosättande av artikel 64.2 och 64.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, jämförd med artikel 18.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 24 februari 2022 – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mot EUIPO – M.J. Dairies (BBQLOUMI)

(Mål T-106/22)

(2022/C 165/49)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter

Klagande: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nicosia, Cypern) (ombud: S. Malynicz, Barrister-at-Law, och C. Milbradt, lawyer)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: M.J. Dairies EOOD (Sofia, Bulgarien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "BBQLOUMI" – EU-varumärke nr 12 898 029

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 14 december 2021 i ärende R 656/2021-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och den andra parten att bära sina rättegångskostnader och ersätta klagandens rättegångskostnader.

Grunder

- Åsidosättande av artiklarna 8.1 b och 8.5 i Europaparlamentet och rådets förordning 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 74.2 i Europaparlamentet och rådets förordning 2017/1001.

- Överklagandenämnden gick emot EU-domstolens praxis om särskiljningsförmåga.
- Överklagandenämnden saknade fog för att påföra innehavaren av tidigare registrerat varumärket, det vill säga klaganden, bevisbördan för graden av särskiljningsförmåga.
- Överklagandenämnden angav inte tillräckliga skäl för slutsatsen att det tidigare kollektivmärket saknade särskiljningsförmåga.

**Överklagande ingett den 28 februari 2022 – Adegas Ponte da Boga mot EUIPO – Viñedos y Bodegas
Dominio de Tares (P3 DOMINIO DE TARES)**

(Mål T-107/22)

(2022/C 165/50)

Överklagandet är avfattat på: spanska

Parter

Klagande: Adegas Ponte da Boga SL (Ourense, Spanien) (ombud: advokaten C. Sueiras Villalobos)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Viñedos y Bodegas Dominio de Tares, SA (San Román de Bembibre, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Figurmärket P3 DOMINIO DE TARES – EU-varumärke nr 16 691 651

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 3 december 2021 i ärende R 479/2021-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO, och eventuella intervenienter som gör gällande att det överklagade beslutet inte ska ogiltigförklaras, att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning 2017/1001.

Talan väckt den 3 mars 2022 – OK mot Europeiska utrikestjänsten

(Mål T-113/22)

(2022/C 165/51)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: OK (ombud: advokaten N. de Montigny)

Svarande: Europeiska utrikestjänsten

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- vad gäller begäran om bistånd:
  - ogiltigförklara det beslut som fattats av direktören för personaldirektoratet vid Europeiska utrikestjänsten om att delvis avslå sökandens begäran om bistånd på grund av trakasserier och diskriminerande behandling, vilket delgavs den [konfidentiellt], ⁽¹⁾
  - ogiltigförklara, i den mån det är nödvändigt, i den del det kompletterar beslutet av den 15 juni 2021, det beslut som fattats av generalsekreteraren för Europeiska utrikestjänsten om att avslå sökandens klagomål [konfidentiellt] mot det beslut om delvis avslag på ovannämnda begäran om bistånd som delgavs den [konfidentiellt],
- vad gäller innehållet, omfattningen och genomförandet av det avtal som ingicks den [konfidentiellt] i ärendet [konfidentiellt]:
  - ogiltigförklara förlikningsavtalet [konfidentiellt] på grund av bristande samtycke och bristande efterlevnad av dess villkor,
  - ogiltigförklara det underförstådda beslutet att befordra sökanden till lönegrad AD 14 med retroaktiv verkan från och med den 1 januari 2018, vilket sökanden fick kännedom om genom översändandet av lönebeskedet från maj 2021, och vilket formellt bekräftades genom det beslut som fattades av generaldirektören för personaldirektoratet vid Europeiska utrikestjänsten (tillsättningsmyndigheten) den [konfidentiellt], i den mån det utgör ett genomförande av detta avtal,
  - ogiltigförklara generaldirektörens beslut av den 30 november 2021 genom vilket Europeiska utrikestjänsten avlog sökandens klagomål [konfidentiellt] mot avsaknaden av ett uttryckligt beslut om sökandens befordran till lönegrad AD 14 den 1 januari 2018 och mot att Europeiska utrikestjänsten inom ramen för ärendet [konfidentiellt] har lämnat en falsk redogörelse som har haft till syfte och verkan att förvränga tribunalens uppfattning och sökandens möjlighet att åberopa principen om likabehandling,
- förplikta svaranden att till sökanden utge ett skadestånd på 52 400 euro för materiell skada och ett symboliskt skadestånd på 1 euro för ideell skada, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan mot beslutet att avslå begäran om bistånd åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: tjänstefel, åsidosättande av omsorgsplikten i förhållande till den trakasserade tjänstemannen, åsidosättande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad ”stadgan”) och av tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska unionen.
2. Andra grunden: uppenbart oriktig bedömning av huruvida de trakasserier som sökanden utsatts för verkligen har ägt rum.
3. Tredje grunden: maktmissbruk och åsidosättande av artikel 47 i stadgan.
4. Fjärde grunden: maktmissbruk, åsidosättande av artikel 227 FEUF och artikel 44 i stadgan.
5. Femte grunden: prövningen av begäran om bistånd överensstämmer inte med beslutet [konfidentiellt].

Till stöd för sin talan mot det underförstådda befordringsbeslutet och det förlikningsavtal som ingåtts i ärendet [konfidentiellt] åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: det avtal som ingåtts i ärendet [konfidentiellt] är ogiltigt.
2. Andra grunden: bristande efterlevnad av avtalet och utrikestjänstens otillbörliga åberopande av laga kraft.

⁽¹⁾ Konfidentiella uppgifter har utelämnats.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV